

РӘУФ ПӘҤЛЕВАН

АВЫР ВАКЫТЛАРДА
УКЫЛА ТОРГАН
ДОГАЛАР

Шөкер, Аллаһтан мәрхәмәтен сорау,
теләк, стресс, курку, ихтыяж
һәм шифа догалары

www.darululujumub.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

КЕРЕШ СҮЗ

Дога чакыру, мөрәжәгать итү, теләү, ярдәм сорау, исем кушу, ялвару, сыену дигән мәгънәләрне белдерә.

Догага мондый аңлатма бирергә мөмкин: «Дога, колның бөтен барлыгы белән Аллаһы Тәгаләгә юнәлеп, нәрсәнең дә булса үтәлүен яки үтәлмәвен сорап, Аңа мәдхия укып, көчсезлек вә ихтыяж белән теләктә булу».

Дога инсан белән Аллаһы Тәгалә арасында бер хәбәрләшү чарасы буларак та билгеләнә ала. Тыштан бу хәбәрләшү чарасы бер генә яклы кибек; фәкать догада гына аңлашыла торган бер юл белән Аллаһның жавап бирүенә ышаныч һәм өмет бар.

Вахи – Аллаһ белән инсан арасында барган югарыдан түбәнгә, ягъни Аллаһтан инсанга юнәлгән бер шәхси аралашу. Дога исә инсан белән Аллаһ арасында барган, түбәннән югарыга юнәлгән бер төр шәхси сөйләшү.

Дога инсанның Аллаһны чакыруы һәм Аңа сыенуы, Аллаһтан исә инсанга мәрхәмәт, бүләк һәм саклану чарасы буларак та аңлатыла ала.

Ислам буенча тормыш – Яралтучы белән яралтылган арасында бер элемтә булганга күрә, инсанның бөтен эшчәнлегә, үзе бу турыда уйламаса да, бер догадыр. Коръәндә бу болай аңлатыла: «догагыз булмаса, Раб-

бы сезгә ни өчен игътибар бирсен?» («Фуркан» сүрәсенәң 77 аяте).

Дога ярдәмендә барган Аллаһ-инсан диалогында Аллаһ колына һичшиксез жавап бирер. («Гафир», 60) Аллаһ инсанга кан тамырыннан (аортадан) күпкә якынарак булу сәбәпле дога укыган инсанның кычкырып чакыруу, ачыргалануу, купшы сүзләренәң кирәге юк. Догада иң мөһиме сүзләр түгел, ә ихлас һәм самимилектер.

Аллаһ Рәсүле (с.) Мәккәдән Таифкә исламга чакырырга киткән иде. Таифтә аңа ташлар аттылар, башын һәм аякларын яраладылар. Кире кайтканда бер йөземлектә качып торганда шушы доганы укыган:

Аллаһым! Көчөмнәң көчсезлеккә әйләнүен, чарасыз калуымны, халык каршында кадерсез күренүемне фәкәть сиңа күрсәтәм, сиңа шикаять итәм.

Әй мәрхәмәтлеләрнәң иң мәрхәмәтлесе! Жәберләнгәннәрнәң Раббысы син!

Аллаһым! Мине холыксыз, на-
муссыз бер дошман кулына төшермә,
хәтта тормышымның тезгеннәренә
ия булган туганнан алып дуска кадәр
мине мохтаж итмә, мәрхәмәтлесең.

Аллаһым! Әгәр миңа ачулы түгелсең
икән, башымнан уза торган бәлаләргә
һич бирешмәм. Синең хакимлегең бо-
ларны күрсәтмәячәк кадәр киң. Сиңа
сыенам. Синең йөзеңнең нурына сые-
нам. Бөтен караңгылыкны яктырткан,
дөнья вә ахирәт эшләренең яхшыруы
Аңа бәйле булган нурга сыенам.

Аллаһым! Син разый булуга
кадәр, кичерүеңне телिम. Бөтен куәт,
һәртөрле кодрәт фәкәтә синдәдер».

Доганың башы да, ахыры да
Аллаһка шөкер итүдер.

Рәүф ПӘХЛЕВАН ГҮР
2 Рәжәп 1418 / 3 ноябрь 1997
Истанбул – 2002

ПСИХОЛОГЛАР КҮЗЛЕГЕННЭН ДОГА

Доганың күп төрле психологик тәэсире барлыгына һәм теоретик, һәм гамәли күзәтүләр нәтижәсендә ачыклык кертелгән. Дога инсанның тойгыларына, аңына, үз-үзен тотышына, рух һәм тән саулыгына, хәтта матди хәле үзгәрүенә дә йогынты ясый ала. Икенче төрле әйткәндә, дога бер төр зиһни һәм органик үзгәрүдән гыйбарәт. Фәкать дога укыган кешенең казаначак психологик кыйммәтләренең бөтене белән ул кешенең инануына бәйле булуы да хак. Самими инанып укылган

доганың тәэсире шиксез. Доганың чын кыйммәте дога белән юаныч табудыр; шулай итеп инсанның ихтыяры Алланың ихтыярына буйсына.

Психологлар тарафыннан ясалган тикшеренүләр буенча, дога – илаһи ярдәм алу өчен рухи механизм, аны бөтен кеше дә куллана ала. Ул кешенең дөнъяларны яралтучы чиксез кодрәт иясе булган Аллахка якынлашуы да эле. (Каррель, Дога: 6). Дога – Алланың бертуктамый ташып торган яратуына кол тарафыннан бирелгән жаваптыр.

Мөхәммәт Икбал карашы буенча, дога вә гыйбадәт – һич бер жирдән ярдәм көтмәгәндә, борчуларың белән бүлешү. Табигатьне гыйльми яктан тикшерү безне Аллах Тәгаләнең барлыгына ышануга китерер. Бу да, бер яктан караганда, дога вә гыйбадәт. Бу -

эзләнүләрнең бер нәтижәсе (Ислам-да дини төшенүнең яңадан корылуы, 105). Бу Коръәндә еш телгә алына.

Бер аятытә Аллаһның барлыгын иң яхшы сизеп, Аның кодрәтен иң тәэсирле рәвештә аңлатучыларның галимнәр булуы хакында болай диелә:

«Күкләрнең вә жирнең яралтылышында, төн вә көннең бер-бер артлы килеп китүендә акылларына ия булучыларга уйлау өчен этәргечләр бар. Алар [ауылларына ия булучылар] Аллаһны аягөсте, утырганда һәм ятканда Аллаһны искә алырлар, күкләрнең вә жирнең яралтылуы хакында уйларлар һәм болай диярләр: «Әй Раббыбыз! Син боларны ялганлап (мәгънәсез итеп) яралтмадың. Син камилсең (һәртөрле житешсезлекләрдән азатсың). Безне жәһәннәм газабыннан сакла! (Әли Имран: 190-191).

Гомумән, дога инсанның бөтен рухи дөнъясын көч вә жанлылык белән тээмин итә. Джеймс моны кешенең эчендә яки тышында булган яшерен энергия эшчәнлеге буларак шәрехли. Ягъни дога ярдәмендә Аллаһ белән корылган элемтә аркасында илаһи энергиянең тээсире рух ихтыяжларын канәгатләндерергә, куркуларны бетерергә һәм шул юл белән тышкы дөнъяны үзгәртергә алына. Шулай итеп, дога гадәти бер хәлдә кешенең көчен арттыруда, аң дәрәжәсен күтәрүдә һәм киңәйтүдә, гадәттән тыш эшләрне башкаруда көч, куәт һәм житешлек алу өчен бер чара. Күңелсез, борчулы һәм киеренке хәлдә исә доганың тээсире «тынычлык һәм рәхәтлек» рәвешендә үзен күрсәтә. Доганың моны тээмин итәчәк тээсире догада кулланылган сүз һәм уйлар ар-

касында түгел. Чынлыкта, сүз вә уй доганың мәжбүри өлеше булмаганнан, кеше болардан башка да дога кыла ала һәм Аллахка юнәлә. Дога ул кешенең үзе аңламаган теләкләре дә әле.

Дога белән барлыкка килгән көч вә сөөнечнең артуы нерв системасының яңа бер тәртипкә китерелүенә бәйле. (Мариньер, Дога: 44).

Дога бөтен дөнья белән элемтәне һәм дөньяга кагылышлы уйларны үзгәрттер, кеше бөтенләй башка хисләр белән яши башлар. Дога яңа сыйфатларның барлыкка килүенә этәрер. Тәжрибәләребез шуны күрсәтте: әкерен тавыш белән әйтелгән житди сүзләр подсознаниега тәэсир итә. Дога жан һәм тән авыруларын жиңәргә ярдәм итә. Мондый дога, аңның караңгы бүлемнәренә үтеп кереп, кешедә тынычлык барлыкка китерә.

Дога кешедә ихтыяр көченең үсүенә этәрер, кеше үзендә төрле авырлыкларны жиңәрлек көч тояр, шуңа үз-үзен башкача тота башлар. Дога аркасында тирә-яктагы дөнья кеше өчен зуррак әһәмият казаныр.

Доганың әхлак һәм характерга да бик зур тәэсире бар. Джеймс доганы кешеләрнең күбесендә әхлакый сәламәтлек һәм аңа бәйле физик саулыкта доганың зур әһәмияткә ия булуын әйтә. Каррель шуңа ишарә итеп, еш укылып, гадәткә әйләнгән доганың характерның чистарынып өлгерүенә юл ача алачагын белгертә. (Каррель, Дога, 32).

Дога кешегә үз-үзен бер бөтен итеп күз алдына китерергә мөмкинлек бирә, чөнки аның аңы киңәя. Дога гүя кешенең эчендә яктыртучы утны кабыза һәм кеше үзен күрә башлый. Эгоиз-

мын, саранлыгын, хаталарын, горурлыгын таний. Нэтижэдэ, ул эхлакый вазыйфаларын башкарырга эзерлек хэлэнэ килэ, фикер һәм зиһен тыйнаклыгын үзэндэ булдырырга тырыша, үсэ, өлгөрө. Начарлык һәм газәплануларга каршы сабырлык һәм таяну ноктасы барлыкка килеп, куәт казана. Дәвамлы дога кылган кешеләрдә бурыч һәм жаваплылык тойгысы арта, көнләшү һәм явызлык кылу теләге кими. Башкаларга яхшылык итү һәм мәрхәмәтлелек күрсәтү хисләре хакимлек итә башлай. Фикер һәм зиһен үсешә тигез булганнар арасында үткәрелгән тикшеренүләрдә характер һәм эхлак кыйммәтен кайвакыт дога кылганнарда һич кылмаганнарга караганда югары булуы күзәтелә (Каррель, Дога: 35).

Дога кылу кешедә зиһен, рух һәм

әхлак көчләрeнeң тагын да артуына, өмет һәм инануның жанлануына, кайгыру, күнелсезләнү һәм куркунуның басылуына һәм кеше буларак иң югары дәрәжәгә житеп формалашуына китерә.

ДОГАНЫҢ ӘДӘБЕ

Ислам башка гыйбадәтләрендә кебек, догада да билгеле бер шартларның үтәлүен сорый. Алар буенча, дога кылган кешенең шушы гамәленә туры килә торган әдәпне саклавы кирәк. Мәсәлән, доганың бер төре булган намазда колның үз-үзен тотышы дә билгеләнгән. Бу хәрәкәтләр тыштан караганда инсанның хөрмәт һәм сыенуын билгеле бер тәртип буенча үтәлүен тәмин итә, намаз үзе исә Аллаһның хозурында көчсезлеген, житешсезлеген, Аллаһка шөкер һәм ярдәм теләкләрен белдерүне аңлата. Намазда һәм һәр-

төрле догада әдәпнең нигезен колның тәкәбберлек, эшне күрсеннәр дип эшләү, дорфалык һәм акылсызлык кебек әхлакый житешсезлекләрдән чистарынуы тәшкил итә. Бер аять буенча, Аллаһның хозурында булганнар масаймаслар, киресенчә, Аның бөеклеген мактап, сәждәгә китәрләр. Доганың чын күңелдән һәм тавышсыз (кычкырмайча) кылынуы кирәк. (Әгъраф: 205-206). Киресенчә эшләү Аллаһның ризасызлыгына китеүе, моның чикне узу булуы башка бер аятьтә әйтелә.

Кол дога кылганда Аллаһка игътибар, хөрмәт һәм өмет белән мөрәжәгать итәргә тиеш. (Әгъраф: 55-56). Каты тавыш белән тәкбир әйткән кайбер мөселманнарға Хәзрәти Пәйгамбәр каршы булган һәм: «Сез чукрак булган, ерактагы затка түгел, һәрнәрсәне күргән һәм тойган Аллаһка дога кы-

ласыз», дигэн. (Бохари, Дэгъват: 50). Моңа кагылышлы бер аятыгә Аллаһның кешегә якын булуы, дога кылучының догасына жавап бирүе әйтелгән. (Бәкара: 186).

Аллаһ Рәсүле (с.) кешенең доганың йөрәк белән кылуын, теләгенең төгәл итеп, гади тел белән әйтелүен, кабул булмады дип әйтелмәвен, сорауның дәвам иттерелүен, жай булса теләкнең өч тапкыр кабатлануын киңәш иткән. (Бохари, Дэгъват: 20 22).

Имам Газали ун дога әдәбен санап күрсәткән:

1. Мактаулы вакытларны эзләү

Мәсәлән, ел эчендә – гарәфә көннәре, айлар арасында – Рамазан, атнада – жомга, төннәрен – сәхәр вакытында дога

кылу. Шуңа өстәп, Коръән Кәримдә: «Сәхәр вакытында (төн ахры, иртәнге намазга берәз вакыт кала) алар тәүбә иттеләр», дип боерган. (Зәрият: 18).

Хәзрәти Пәйгамбәр дә болай кушкан.

«Төннең соңгы өчтән бере кадәр вакыт калгач, Аллаһы Тәгалә беренче кат күк йөзәнә инә (мәрхәмәтен, гафу итүен бирүе турында сүз бара) аннан колларына мөрәжәгать итә: «Мин Хужа! Юкмы тәүбә итүче? Аны кичерәм. Юкмы миннән теләүче? Аңа теләгәнән бирәм. Юкмы дога кылучы? Догасын кабул итәм», дигән. (Бохари, Дәгъват: 52).

Хәтта уллары Якуптан (г.с.) алар өчен Аллаһтан гафу үтенүен сорагач, ул: «күпмедер вакыттан сезнең өчен Раббымнан гафу сорармын», (Йосыф:

98) – дип кайбер галимнәр фикеренчә, сәхәр вакытын көтү өчен әйтте.

2. Мактаулы хәлләрдән файдалану

Хәзрәти Пәйгамбәр болай дигән:

«Азан белән камәт арасында укылган дога кире кагылмас» (Тирмизи, Нәсаи).

Әбү Һурәйрә (р.г.) болай куша: «Күк ишекләре Ислам гаскәре белән кяферләр армиясе очрашканда, яңгыр яуганда һәм фарыз намазлары кылынганда ачылыр. Бу вакытлардан файдаланып, дога кылыгыз».

Хәзрәти Пәйгамбәр (с.) болай ди:

«Ураза тотучының догасы кире кагылмас». (Тирмизи).

«Колның Аллаһка иң якын вакыты –

аның сәждәгә киткән чагы. Сәждәдә Аллаһка күп догалар кылыгыз».

«Рөкугъ белән сәждәдә Коръән укудан тыелдым Рөкугъта Раббыгызыны олылагыз, сәждәдә дога кылыгыз. Чөнки сәждә – догаларның кабул булуы өчен иң кулай вакыт». (Мөслим).

3. Кыйблага юнәлеп дога уку

Жәбир бине Абдулла (р.г.) Хәзрәти Пәйгамбәрнең, Гарәфәттә кыйблага юнәлеп, кичкә кадәр дога кылуы хақында сөйләгән.

Хәзрәти Пәйгамбәр (с.) әйтүенчә:

«Бәгъзе адәмнәр күккә карап дога кылудан ваз кичсеннәр. Юкса Аллаһ аларның күзләренең нурын алыр. (Мөслим, Саләт: 26).

Әнәс (р.г.) риваяте буенча:

«Аллаһ Рәсүле дога кылганда култык асты күренгәнчегә кадәр кулларын күтәрер һәм догада бармакларын селкетми иде. (Мөслим). Ибне Габбас (р.г.) та моны раслый.

Хәзрәти Пәйгамбәр дога кылганда учларын куша һәм учларының эчен йөзенә таба ача иде.

4. Доганы үз эчеңнән генә уку

Аллаһ болай куша:

«Раббыгызга күнелдән һәм үз эчегездән генә дога кылыгыз». (Әгъраф, 55).

«Зәкәрия Раббысына тавышсызгына (ихластан, башкалар ишетмәслек итеп) дога кыла иде». (Мәрьям: 3).

Хэзрәти Пәйгамбәр (с.) болай ди:

«Эчтән генә укылган бер дога кычкырып укыган житмеш догага тора». (Фәйд'уль-Кадир: 3:527).

5. Догада ясалма сүзләрдән саклану

Дога кылучы ишек кагучы теләнче кебек. Тыйнаклык, самимилек белән теләгәндә, ясалма сүзләр сөйләми.

Аллаһ болай ди:

«Раббыгызга күңелдән һәм үз эчегездән генә дога кылыгыз. Ул чиктән ашып киткәннәрне сөймәс». (Өгъраф, 55).

Хэзрәти Пәйгамбәр (с.) болай дигән:

«Догада ясалма сүзләрдән качыгыз. «Аллаһым! Синнән жәннәт һәм

мине жәннәткә якынлаштырачак сүз вә гамәлләр телим, жәһәннәмнән һәм жәһәннәмгә якынлаштыра торган сүз вә гамәлләрдән сиңа сыенам», – дию житә. Киләчәктә шундый инсаннар киләчәк ки, алар дога һәм чисталык чиген ашырлар».

6. Доганы ихлас белән уку

Ихлас (хушугъ) дигәндә Аллаһтан курку һәм шул ук вакытта Аңа өметләнәп дога кылу аңлашыла.

Хушугъ Аллаһның бөөклегә, кодрәте каршында колның көчсезлеген хис итеп, бу хис белән каләбнең соң чиктә хөрмәтле булуны аңлата.

Хушугънең кеше тәнәндә чагылышы исә тынычлыктыр.

«Коръән Кәрим»дә болай диелә:

«Мөэминнәр өчен Аллаһ иске алынганда, Коръән укылганда, дини бер үгет алганда, Коръән каршында (аның Аллаһтан икәннен белә торып) рәхәтлек, йомшаклык, илһам киләчәк вакыт житмәдеме әллә? Элегрәк Китап алганнарға (христиан һәм яһүд) ике пәйгамбәр арасы озак вакыт булып тоелып, йөрәкләре ташка әйләнгәннәргә охшаш булмасыннар. Аларның күбесе начарлык кылып (йөрәкләре дә дәшмәс) (Ягъни әй мөселманнар, сез купме ел гыйбадәт кылганнан соң иманыгыз нык булырга тиеш түгелме, ямьсез теллек, ялкаулык, гонаһны калдыру кирәкмәсме?) (Хәдид: 16).

7. Догада тәвәккәл һәм өметле булу

Дога кылганда тәвәккәл һәм кабул булачагына өмет итеп, Аллаһтан яхшы нәтижә өмет итү.

Хэзрәти Пәйгамбәр (с.) кушты:

«Догакылганда: «Аллаһым! Теләсәң— мине кичер, теләсәң – миңа мәрхәмәт кыл» димәгез. Теләгәнәгезне шиксез рәвештә Аллаһтан сорагыз. Шулай итеп Аны мәжбүр итә торган бернинди көч тә юктыр. (Бохари-Мөслим).

«Догага аның кабул булачагына өметләнәп керешегез. Чөнки аның кабул булуы Аллаһ өчен жиңел». (Ибн-и Хиббан).

8. Доганы кат-кат уку

Ибни Мәсгүд (р.г.) сөйли:

«Хэзрәти Пәйгамбәр (с.) дога кылганда догасын өч тапкыр укый иде. Аллаһтан берәр нәрсә сораганда да өч тапкыр сорый иде».

Хэзрәти Пәйгамбәр (с.) әйтә: Аллаһы Тәгалә догагызны кабул итер. Бил-

геле, «Дога кылдым, әлегәчә кабул булмады» дип ашыкмагыз. Аллаһтан күп тапкырлар сорагыз. Чөнки сез бөөеклек иясеннән телисез. (Бохари).

«Берәрегез берәр нәрсә теләп, теләге кабул булганда «Яхшылыклары, мәрхәмәте белән танылган Аллаһны олылым», дисен. Кабул булмаган очракта: «Ни генә булса да Аллаһка шөкер», – дисен». (Бәйһаки).

9. Доганы бисмиллә белән башлау

Доганы Аллаһның исемен телгә алып, Аны олылап, соңрак Рәсүленә сәлам китереп башларга кирәк. Сәлам бин Аква болай аңлата:

«Аллаһ Рәсүленең «Сүбхәэнә Раббийәл-галийийил-әгълә-л-вәһһаб» диюдән һичбер догага кушып әйткәнән ишетмәдем. (Хаким: 1/498).

Берегез дога кылганда Аллахка мактау китереп башласын, аннары Аллах рәсүленә салават укысын, болардан соң теләгәннен сорасын. (Тирмизи, Дәгъват: 66).

10. Доганы эчке әдәп белән уку

Бу да тәүбә итү, башка кешедән гафу алу. Бу – доганың кабул булуында иң мөһим фактор. (Газали: 1/280).

Дога ярдәмендә жан һәм тән саулыгын саклау

Гыйбадәтләрнең максаты – инсанның жанын-тәннен таза-сау тоту, аны рухи һәм бәдәни авырулардан саклау, хәтта малының саулыгын саклау. Чөнки намаз кебек бер гыйбадәт таһәрәт һәм гөсел алу шарты кабул итү белән тән чисталыгын, бигрәк тә на-

маз һәм ураза, инсанның рухи чисталыгын, зәкәт – инсанның малының чисталыгын тәэмин итүче корал. Димәк, бөтен гыйбадәтләрне терапия буларак билгеләргә мөмкин. Шундый авырулар бар ки, аларның сәбәбе микроб һәм кешенең тәне пычрану. Кайбер авырулар исә микроблар белән бәйлә түгел, ә рухи функцияләренең һәм яшәешенең пычрануы сәбәбенә кайтып кала. Фәкать жан белән тән арасында аерма булмаганда гына бер тән хасталыгы кайвакыт рухи тормышка да авыру китергән кебек, рухи хасталык та тән саулыгына тәэсир итә ала. Андый хәлдә тулы һәм сәламәт кешелек өчен тәннең дә, жанның да бер дәрәжәдә сәламәт булуы кирәк. Иман һәрнәрсәдән алда инсанның жан һәм йөрәк чисталыгы дигәнне аңлата. Кеше Аллаһка инану белән үзен баш-

ка нәрсәләрдән арындыра, Аллаһ аңны тиешенчә кора; кяферлек исә пычрану, йөрәкнең каралуы дигәнне белдерә. Иман инсанның гүзәл, чиста һәм дәрәс эшләр эшләчәгенә сәбәп булган кебек, көферлек тә жирәнгеч һәм ялгыш эш эшләвенә этәрә. Инану кешенең эчендә хозурлык хисе тудырыр.

«Америка табиблары һәм хирурглары берләшмәсе» эгъзасы доктор Гарольд Гейн уртача 44 яшьтә булган 176 эшче ирне тикшергән. Боларның артысы нерв киеренкелеге булган өч авыруның берсенә дучар булганнарын күрдә. Бу авырулар: йөрәк кагуы, язва һәм кан басымы югары булуы.

Докторларның бу мәсьәләдә сабыр итү киңәшләре «Коръән Кәрим» киңәшләре янында күпкә көчсез күренә:

«Аллаһка таян, вәкил буларак Аллаһ житә». (Әл-Гыймран, 173).

«Аллаһ теләгәнәнә күп ризык бирер, теләмәгәнәнә – аз». (Сад: 25).

«Жир йөзөндә һәрбер жан иясенәң ризыгы Барлыкка китерүче тарафыннан билгеләнгән һәм бирелгән. Ул аларның бөтен яшәү этапларын белә (кайда булганнарын, әле туганчыга кадәр булган тормышларын һәм ахырларын). Болар барысы да сакланучы китапта язылган». (Худ, 6).

«Әгәр Аллаһ (Раббы) үзенәң чиксез байлыктарынан кешегә ниндидер чыганак бирә икән (исәнлек булсынмы, күңел тынычлыгы, белем, хикмәт, алдынгы карашлы фикер һәм аларны тормышка ашыру өчен мөмкинчелекләрме), жирдәге һәм күкләрдәге беркем дә моны туктата алмас. Әгәр берәрсенә

мөмкинчелек бирмәсә, бер кем дә бирә алмас. [бу законны белеп яшәү, биеклеккә менү һәм түбән тәгәрәүләренә үткәрәп жибәрү жиңелрәктер]...». (Фагтыйр: 2).

Психологлар беравыздан күңел белән бәйле авыруларны дөвалауда һәм алардан саклануда иманның иң мөһим фактор булуы хакында сөйләләр. Гарвард университетының фәлсәфә профессоры Уильям Джеймс: «Жан сызлануларына иң зур дөва – ул һичшиксез имандыр», ди. Шул ук вакытта психологлар нерв киеренкелегенә һәм борчылуга каршы иң яхшы шифа дип дустаны булуны санылар. «Аллаһтан яхшырак дустаным булырмы? Ул гел минем белән!» – дигән фикер бу канунның иң яхшы чагылышы түгелме? Кешене тынычландырачак бер дустаны булырга тиешлеге турындагы сүзләр Коръәнгә кайдан

килә ала? Аллаһ болай ди: «Әгәр колларым синнән минем турында сорасалар, белсеннәр: мин якын. Мине чакырган вакытларында сораганның догасына жавап бирермен». (Бәкара сүрәсе, 186 аять). «Без аңа аортасыннан да яқынарак». (Каф, 16).

«Өч кеше яшерен сөйләшмәски, дүртенчесе Аллаһ булмаса». (Мөжәдәлә, 7).

Нәтижә буларак Аллаһның шул файдалы сүзен ишетү, жанга бөөк рәхәтлек бирер:

«Һәр авырлык белән бергә жиңеллек бар, һәр авырлык белән бергә жиңеллек бар». (Инширах, 4-5).

«Коръән Кәрим» йөрәкнең һәм хиснең бөтен бер иман белән тәэсир итәчәген камил иман белән Аллаһка бәйләнүне, Аңа дога кылуны киңәш

иткән. Аллага иманга, аңа тәвәккәлгә һәм Аңа дога кылып, аны чакырган аятьләр «Коръән Кәрим»нең бик күп урыннарында кабатлана. Бөтен пәйгамбәрләрнең беренче чакырулары бердәнбер Аллаһка иман китерү һәм Аңа гыйбадәт кылу. Бу бөтен диннәрнең асылы. Чөнки диннең (күктән индерелгән дин) нигезендә Аллаһка иман китерү һәм Аңа гыйбадәт кылу. Төрле дәверләрдә килгән пәйгамбәрләр гел шуны аңлатканнар.

«Без Нухны кавеменә жибердек, Ул «Әй, кавемем! Аллаһка гыйбадәт кылыгыз», диде». (Мөэминүн: 23).

Ибраһимны да жибергән идек. Кавеменә: «Аллаһка гыйбадәт кылыгыз (кушканын (фарзларын) үтәгез, тыйганыннан тыелыгыз), аннан куркыгыз», диде. Бу сезнең өчен иң яхшысы, белсәгез иде!» (Үрмәкүч: 16).

Психологик һәм педагогик тикшеренүләр күрсәткәнчә, Аллахка инану, Аңа ышану һәм дога кылу бөтен рухи аыврулардан, нерв киеренкелегеннән, ямансулык һәм куркудан башланган матди авырулардан котылу һәм саклануның иң зур дэвасы. Бу унайдан доктор Алексис Каррель болай ди:

«Шуны әйтә алам: намаз – бүгенге көнгә хәтле билгеле булган куәт һәм хәрәкәт чыганакларының иң зурысы. Мин шәхсән үзем дэвалаган авырулар арасында моңа шактый үрнәкләр күрдем. Күпме авыру булгандыр, мин аларны дэвалауда уңышка ирешә алмаган идем. Медицина көчсез булган вакытта эшкә намаз керешә һәм бик тиздән авырулар китә. Без намаз кылганда галәм белән куәтле элемтә булдырабыз. Аллахка зарланып, үз катыннан

безгә бер нур бирүен телибез. Аннан тормышның көчсезлекләренә каршы ярдәм сорыйбыз. Хәтта бары ялвару да көчебезне кайтарырга житәрлектер.

Аллаһка ялвару гел инсанның үзенә иң күркәм нәтижә булып әйләнеп кайта. Шулай булмый калуына бер генә мисал да китерә алмыйбыз. (Борчылуны калдыр, яшәргә тырыш: 229).

Медицина тикшеренүләреннән күренгәнчә, тән хасталыкларының иң мөһим сәбәпләре инсанның гомуми халәте һәм нерв системасының какшавыдыр. Аллаһка иман юлы белән рух дәвасы – медицинаның мөһим сәбәбе. Психологлар бу фикерләрен фикеләнүләргә урын калдырмаслык итеп белдерә. Доктор Брил болай ди:

«Чыннан да диндар булган инсан беркайчан да рухи авыруга дучар бул-

мас». Мәшһүр психолог Дейл Карнеги болай ди:

«Күпчелек психологлар куәтле иманның һәм дингә тартылуның күңел боеклыгы, борчылу һәм нерв киеренкелеген жиңәчәк, бу авыруларга шифа бирәчәк ике мөһим фактор булуын аңлыйлар».

Авыру һәм сызланулардан укыла торган дога

Тирмизи хәдисләр жыентыгындагы Әнәс бине Мәликнең риваяте буенча, Рәсүлүллаһ (с.) болай куша торган булган:

«Берәр жирең авырганда кулыңны шул авырган жиргә куй һәм шушы доганы кабатла:

بِسْمِ اللَّهِ أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا
أَجِدُ مِنْ وَ جَعِيَ هَذَا.

«Бисмилләһи әгүүзү би гиззәт-илләһи үә кудьратиһи мин шәрри мәәә әҗидү мин уәҗәгый һәәзәә».

Аллаһ исеме белән. Башыма төшкән бу авыруның көчәннән Аллаһның бөеклегенә һәм кодрәтенә сыенам.

Мәгарәдәге кешеләр догасы

Корьәндә хикәяләнгәнчә, бер төркем кеше инанулары аркасында жәберләнүләреннән качып, мәгарәгә яшеренгәч, шушы доганы укыган:

رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ هَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا
رَشَدًا

«Раббәнәә әәтинәә мин ләдүңкә рахмәтәү үә һәйи-ә ләнәә мин әмринәә рашәдәә».

Әй Раббыбыз! Безгә үз катыңнан мәрхәмәт бир һәм шушы эшебездән котылу юлы әзерлә. (Кәһәф, 10).

Теләсә нинди эшне башлаганда бу дога укылыр.

Баш авыртканда укыла торган дога

Аллаһ Рәсүле (с.) баш авыртканда бу доганы укырга киңәш итә иде:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . بِسْمِ اللَّهِ الْكَرِيمِ وَ
أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ كُلِّ عِرْقٍ نَارٍ وَ مِنْ
سَرِّ حَرِّ النَّارِ .

«Бисмилләһ ир-рахмәән ир-рахим.

Бисмилләһиль-кәриим. Үә әгүүзү билләһ-иль- гэзыйм мин шәрри күлли гиркый нәәри үә миң шәрри хәррин-нәәр».

Рахман вә Рәхим булган Аллаһ исеме белән. Кәрим булган Аллаһ исеме белән. һәртөрле авыруның зыяныннан һәм жәһәннәм уты начарлыгыннан бөек Аллаһка сыенәм. (Мевәһибүль-Ләдунния).

Бәлагә юлыккан кешене күргәч укыла торган дога

Рәсүлүллаһ (с.): «Бәлагә юлыккан кемне дә булса күргән кеше бу доганы укыса, аңа андый бер бәла дә кагылмас», дигән.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ وَ
فَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا.

**«Әлхәмдүлилләһ илләзи гәәфәәнии
миммә-бтәләәкә биһии үә фәддаләнии гәләә
кәсиирин миммән халәка тәфдәйлә».**

*Син тотылган бәладән миңа саулык бир һәм
яратылганнарның күпчелегенә мине мәрхәмәтле
кылган Аллаһка мактау булсын. (Тирмизи,
Дәгъват: 3428).*

Билгеле бер вакытта уяну өчен укыла торган дога

Билгеле бер сэгатытә уянырга теләгән кеше, Кәүсәр сүрәсен өч тапкыр ихластан һәм Аллаһка ышану белән укып ятса, теләгән сэгатендә уяныр.

Кәүсәр сүрәсе:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكُوْنَةَ ط * فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَاَنْحَرْ ط
* اِنَّ شَانِكَ هُوَ الْاَبْتَرُ.

«Бисмилләһ ир-рахман ир-рәхим.

Иннәә әгьтайнәәкәль-кәүсәр. Фәсалли ли раббикә уә-нхәр. Иннә шәәниәкә һү әль-әбтәр».

Рахман вә Рәхим булган Аллаһ исеме белән.

Чынлыкта без сиңа Кәүсәрне (жәннәттәге елга) бирдек. Шул хәлдә Раббыңа намаз кыл (Корбан гаете намазы) һәм корбанга (хайван) чал. Асыл нәселе беткән – сиңа нәфрәт тоткан берәүдер (сине үртәшкән).

Бурыч вә гөнаһтан саклану өчен укыла торган дога

Бу Хәзрәти пәйгамбәрнең (с.) өйрәткән догаларыннан:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَ
الْمَعْسَمِ وَالْمَغْرَمِ وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ
النَّارِ وَمِنْ شَرِّ الْغَنَىٰ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ
الْفَقْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ

«Аллаһүммә инни әгүзү бикә минәль-кәсәли үәль-һәрәми үәль-мәгһсәми үәль-мәгһрами үә мин фитнәтин-нәәр үә мин шәрриль-гыйнә үә әгүзү бикә мин фитнәт иль-фәкһри үә әгүзү бикә мин фитнәтиль-мәсиһид-дәжжәәл».

Аллаһым! Ялкаулыктан, картлык авырлыгыннан, гөнаһка гадәтләнүдән, бурычтан, кабер фетнәсе вә кабер газабыннан, жәһәннәм фетнәсе вә жәһәннәм газабыннан, байлык начарлыгыннан, фәкһыйрьлек фетнәсеннән, ялганчы

*Мәсихнең (Дәжжалның) фетнәсеннән сиңа сые-
нам. (Бохари: 7/159).*

Бурыч түләүне жиңеләйтү өчен

Хәзрәти Галиның (р.г.) сөйләве бунча, аңа билгеле бер сумма түләү шарты белән коллыктан котылу килешүе төзегән берәү килгән һәм: «Төзелгән килешүдәге акчаны түләмәдем. Миңа ярдәмче бул», дигән. Моңа каршы Хәзрәти Али болай дигән: «Игътибар ит. Сиңа сүзләр өйрәтәчәкмен. Аларны миңа Аллаһ Рәсүле (с.) өйрәткән иде. Синең Ухуд тавы кадәр бурычың булса да, Аллаһ аның түләнүен тәмин итәчәк. Болай дип әйт:

اللَّهُمَّ أَكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَ أَعْنِنِي
بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ.

«Аллаһүммә әкфини бихәләәликә гән

хэраамикэ үэ агънини бифэдъликэ гэммэн сиүэк».

Аллаһым! Миңа, хэрамнан сакланып, хэлэл белэн генэ канэгательләнергә насыйп әйлә. Зинһар өчен, синең мәрхәмәтеңнән кала башкасына мохтажлык әйләмә. (Тирмизи, Дәгъват: 3558).

Кризис хәлендә калгач укыла торган дога

Кризис хәленә төшкән, нерв авыруына дучар булган инсаннар өчен Мөэминүн сүрәсенә 115 һәм 116 нчы аятьләрен 21 көн дәвамында көнгә 21 тапкыр укырга киңәш ителгән. Моңы укыган мөселманнар чынлап та моңы кулланганнарын әйткәннәр. Ул аятьләр:

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ * فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

«Әфәхәсибтүм әннәмәә халәкъянәкүм га-

бәсә үә әннәкүм иләйнәә ләә түржәгүүн. Фәтәгәәлләһүль-мәликүль-хәкь. Ләәә илә-әһә иллә һүә раббүль-гәрш иль-кәриим».

«Сезне болай гына, мәгънәсезгә, кызык өчен яраттык, безгә кайтарылмассыз дип уйладыгызмы? (үлгәннән соң туфрак булырбыз дидегезме?) Чын Хужа бөтенесеннән дә өстен (шулай була торып, ул берәр нәрсәне мәгънәсез итеп ярата аламы?) Аллаһтан башка илаһ юк, ул кыйммәтле гәреш иясе». (Мәэминун: 115-116).

Жиһадка кагылышлы догалар

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَبِّتْ أقدامَنَا وَاَنْصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ.

«Раббәнәәә әфригь гәләйнә сабран үә сәббит әкьдәәмәнәә үәңсурнәә гәләль-кауми ль-кәәфириин».

Әй Раббыбыз! Безгә сабырлык яудыр, адымна-

рыбыз нык булсын һәм кяферләр берләшмәсенә каршы көрәшергә ярдәм ит. (Бәкара: 250).

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبُّنَا وَ رَبُّهُمْ وَ قُلُوبُنَا وَ قُلُوبُهُمْ بِيَدِكَ
وَ إِنَّمَا يَغْلِبُهُمْ أَنْتَ.

«Аллаһүммә әңтә раббүнәә үә раббүһүм үә кулүүбүнәә үә кулүүбүһүм би йәдикә үә иннәмә йагълибүһүм әнт».

Аллаһым! Син безнең дә Раббыбыз, аларныкы да. Безнең йөрәкләребез дә, аларныкы да синең кулыңда. Безгә аларны жиңәргә ярдәм итәчәк тә – син. (әл-Әзкар: 189).

اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ أَهْزِمِ
الْأَحْزَابَ. اللَّهُمَّ أَهْزِمْهُمْ وَ زَلْزِلْهُمْ.

«Аллаһүммә мүнзиләль-китәәб сәриигәль-хисәәб иһзимиль-әхзәәб. Аллаһүммәһзимһүм үә зәлзилһүм».

Аллаһым! Коръәнне иңдергән һәм тиз хисап кылучы Раббым! Дошманнарны тар-мар ит! Аллаһым! Аларны жиңелүгә дучар ит һәм берләшмәләрен кагып ташла. (Әл-Әзкар: 188).

Тире авыруларынан һәм акылдан язудан саклану өчен укыла торган дога

Аллаһ Рәсүле (с.) бу авырулардан шушы доганы укырга киңәш итәр иде:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ وَالْجُنُونِ وَ
الْجُدَامِ وَ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ.

«Аллаһүммә иннии әгүзү бикә минәль-бәрәсий үэль-жүнүүни үэль-жүзәәми үә сәйииль-әскаам».

Аллаһым! Тире авыруларынан һәм акылдан шашудан сиңа сыенам. (Рияду'с-Салихин, X.1481).

Эренле шеш (чуан) чыгууга укыла торган дога

Риваять буенча, Аллаһ Рәсүле (с.) хатыннарыннан берсе Зәйнәп бинти Жахштан болай: «Синең янындагы шифалы үлән, күз үләне, сөрмә һәм яран үләне бармы?» – дип сорады.

Зәйнәп «Әйе» диде. Аллаһ Рәсүле (с.) үләнне сорап алды да, аны ике аяк бармагы арасындагы чуанга куеп, болай диде:

اللَّهُمَّ مُطْفِئِ الْكَبِيرِ وَ مُكَبِّرِ الصَّغِيرِ , أَطْفِئْهَا
عَنِّي.

**«Аллаһүммә мүтьфиэль-кәбиир үә мүкәб-
бирас-сагыр әтьфиәһә гәннии».**

*Аллаһым! Син зур нәрсәләрне кечерәйтәсең,
кечкенә нәрсәләрне зурайтасың. Аның (чуанның)
утын сүндер, миннән китәр. (Әхмәд б. Хәнбәл: 5/370).*

Дәжжалның фетнәсеннән саклану өчен укыла торган дога

Аллаһ Рәсүленең (с.) дәвамлы укыган бер догасы:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ
عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ
الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ.

**«Аллаһүммә иннии әгүүзү бикә мин гәзәәби
жәһәннәм үә мин гәзәәбиль-кабри үә әгүүзү
бикә мин фитнәтиль-мәсиихиддәжжәәл
үә әгүүзү бикә мин фитнәтиль-мәхйә үәль-
мәмәәт».**

*Аллаһым! Жәһәннәм газабыннан, кабер газабыннан, ялганчы Мәсихнең (Дәжжалның) фетнәсеннән, үлем һәм яшәү фетнәләреннән сиңа сые-
нам. (Нәвәви, әл-Әзкар: 28).*

Жир тетрэгэндэ укыла торган дога

Аллаһ Рәсүле (с.) жир тетрәү, сәйл (көчле су ташкыны) һәм давыл кебек казалардан шушы доганы укыган:

اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَ مِنْ خَلْفِي وَ مِنْ
يَمِينِي وَ عَنْ شِمَالِي وَ مِنْ فَوْقِي وَ أَعُوذُ
بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.

**«Аллаһүммә-хфәзънии мим бәйни йәдәй-
йә үә мин хальфии үә мин йәмиинии үә
гән шимәәлии үә миң фәүкый үә әгүүзү би
гәзамәтикә ән әгътәәлә мин тәхти».**

*Аллаһым! Алдымнан, артымнан, уңымнан,
сулымнан, күктән һәм җирдән килә ала торган
афәтләрдән мине сакла. (Әбу Дауд: 1177).*

Теш сызлаганда уқыла торган дога

Сахәбәләрдән Абдуллаһ бине Рәвәхә (р.г.) бер көнне Аллаһ Рәсүленә (с.) теше сызлаудан изалануы хақында сөйләгән иде. Рәсүлүллаһ (с.) бәрәкәтле кулын Хәзрәти Абдуллаһның авырткан яңагына куеп, болай диде:

اللَّهُمَّ أَذْهِبْ عَنْهُ سَوْءَ مَا يَجِدُ وَ فَحْشَةَ بَدْعَوَةِ
نَبِيِّكَ الْمَكِينِ الْمُبَارَكِ عِنْدَكَ

**«Аллаһүммәэзһиб гәнһү сүүә мә йәҗидү
үә фәхшәһү би дагыүәтии нәбийикәль-
мәкииниль-мүбәәраки гиндәк».**

*Аллаһым! Синең каршыңда мәбарәк һәм
мөхтәрәм булган пәйгамбәреңнең догасы белән бу
тешнең авыруын ал. (Мевахибуль-Ләдүнния: 75).*

Тулгак тотучы хатын янында укыла торган дога

Хэзрәти Фатыйма (р.г.) бала табуы якынлашканда Аллаһ Рәсүле (с.) Умму Сәләмә белән Зәйнәп бинти Жәхшкә Фатыйма янына баруларын һәм аның янында Аятел Кәрси, Фәлак һәм Нәс сүрәләрен вә шушы аяти кәримәне укырга әмер бирде:

(Ибн Сунәни, Амелуль-Яум: 625).

رَبِّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ
النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا ۗ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ
تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ .

«Раббүкүмүллаһу-лләзии халәкассәмәүәти
үэль-әрда фи ситтәти әйәмиң сөммә-стәүә
галәль-гәрши йүгъшиль-ләйльән-нәһәрә
йәтьлүбүһү хәсисән. Үәш-шәмсә үэль-камәра

үән-нүжүүмә мүсәххаратин би әмриһ. Әлә
ләһүль-халку үәль-әмру. Тәбәракәллаһу
раббуль-гәәләмиин».

*Шөбһәсез ки, Раббыгыз күкләрне һәм җирне
яралткан Аллаһтыр. Аннаан соң ул гареш
өстеннән күтәрелде. Ул төнне көн белән каплар, ә
төн белән көннең алмашуы соңга калмас. Ул кояш,
ай һәм йолдызларны яратты. Бпрысы да аңа
буйсынып әмерләрен үти. Игътибар итегез! Ул
яралтучы һәм идарә итүче. Ул мәрхәмәте буенча
бөөктер, ул галәмнәрнең Раббысы». (Әгъраф: 54).*

Бала табуны жиңеләйтү өчен уқыла торган икенче бер дога

Әхмәд Зыятдин Көмешханәви хәз-
рәтләренең Мәжмүгәтүл-Ахзаб исемле
китапта бала табуны жиңеләйтү өчен
уқырга киңәш иткән икенче бер дога:

بِسْمِ اللَّهِ وَ أَلَقْتُ مَا فِيهَا وَ تَخَلَّتْ وَ أَدْنَيْتُ لِرَبِّهَا
وَ حُقِّتْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا خَالِقَ
النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ يَا مُخْلِصَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ
وَ يَا مُخْرِجَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ.

«Бисмилләһи үә әлкать мәә фиһһәә үә
тәхәлләт үә әзинәт ли раббихәә үә хүүккәт.
Бисмилләһир-рахмәәнир-раһиим. Йә халикан-
нәфси минән-нәфси үә йәә мүхълисан-нәфси
минән-нәфси үә йәә мүхъриж ән-нәфси
минән-нәфс».

Allah исеме белән. Жир эчендә булганнарны
тышка атып бушануы һә үзенең яралтылышы-
на уңайлы булып Раббына башын игән вакытта.
(Иншикак: 4-5). Рахман вә Рәхим булган Allah исе-
ме белән. Әй җанны җаннан яралткан. Әй җанны
җаннан барлыкка китергән. Әй җанны җаннан чы-
гарган Аллаһым! (Мәжмугатүль-Ахзаб: 1/588).

Дошман белән очрашкач укыла торган дога

Әбу Муса (р.г.) сүзләре буенча,
Аллаһ Рәсүле (с.) бер кавемнән курык-
кан вакытта болай дигән:

اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ
شُرُورِهِمْ.

«Аллаһүммә иннәә нәжгәлүкә фии
нүхүүриһим үә нәгүүзү бикә миң шүрууриһим».

Аллаһым! Без сиңа ышыкланабыз, аларның
начарлыгыннан сиңа сыенабыз. (Әбу Дауд,
Саләт: 1537).

Дошман каршысында укыла торган дога

Бу дога Коръән-Кәримдә бар.

Кяфер Жалутка каршы мөэмин
Талутның гаскәре кылган дога:

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

**«Раббәнәә әфригь гәләйнәә сабран
үә сәббит әкьдәәмәнәә үәңсурнәә гәләль-
каумиль-кәәфириин».**

*Йа Рабби! Безгә сабырлык яудыр. Аякларыбыз-
ны нык ит. Кяферләр берләшмәсенә каршы безгә
ярдәм ит. (Бәкара: 250).*

Дошманны жиңү өчен укыла торган дога

Хәзрәти Пәйгамбәр (с.) Ислам до-
шманнарын жиңү өчен мондый дога
укыган:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبُّنَا وَ رَبُّهُمْ وَ قَلْبُنَا وَ قَلْبُهُمْ بِيَدِكَ
وَ إِنَّمَا يَغْلِبُهُمْ أَنْتَ.

«Аллаһүммә әңтә раббүнәә үә раббүһүм

үә кулүүбүнәә үә кулүүбүһүм би йәдикә үә иннәмәә йәгълибүһүм әңтә».

Аллаһым! Син безнең дә Раббыбыз, аларныкы да. Безнең йөрәкләребез дә, аларныкы да синең кулыңда. Безне жиңуче итәчәк тә син. (Нәвәви, әл-Әзкар: 189).

Дошманны тар-мар итү өчен укыла торган дога

Бу доганы Хәзрәти Пәйгамбәр с.г.с. шәхсән үзе укыган:

اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ اهْزِمِ
الْأَحْزَابَ. اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ.

«Аллаһүммә мүңзиләль-китәәб сәриигъ-әль-хисәәб, иһзимиль-әхзәәб. Аллаһүммәһ-зимһүм үә зәлзилһүм».

Әй Коръәнне иңдергән һәм тиз хисап кылучы Аллаһым! Дошманнарны жиңелүгә дучар ит.

Берләшмәләрен таркат һәм җимер. (Нәвәви, әл-Дзкар: 188).

Фәкыйрьлектән котылу өчен дога

Фатыйма (р.а) әтисе Мөхәммәд пәйгамбәр янына барып аннан үзенә хужалыкта ярдәм итәчәк хезмәтче со-рады. Аның бу теләгенә жавап итеп Ул (с.) бу доганы укырга тәкъдим итте.

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.
رَبَّنَا وَ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ
وَ الْقُرْآنِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى أَعُوذُ بِكَ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ
قَبْلَكَ شَيْءٌ وَ أَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَ
أَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَ أَنْتَ الْبَاطِنُ
فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ أَفْضِلْ عَنِّي الدَّيْنَ وَ أَغْنِنِي
مِنَ الْفَقْرِ.

«Аллаһүммә раббәс-сәмәүәтис-сәбғи үә раббәль-гәрш иль-гәзийм. Раббәнәә үә раббә күлли шәй-ин мүңзиләт-тәүрати уәль-инжиили уәль-куръән. Фәликуль-хәбби уән-нәүәә, әгүүзү бикә миң күлли шәй-ин әңтә әхыйзум бинәәсийәтиһ. Әңтәль-әүүәлү фәләйсә кабләкә шәй-үн үә әңтәль-әхыйр фәләйсә бәгьдәкә шәй-үн үә әңтә-ззааһир фәләйсә фәүкакә шәй-үн үә әңтәль-бәтыйн фәләйсә дүүнәкә шәй-ә. Икьдый гәннид-дәйнә үә агьнинии минәль-фәкьр».

«Аллаһым! Әй жиде кат күкләрнең һәм бөөк гарешнең Раббысы! Әй безнең һәм һәр әйбернең Раббысы! Әй Тәуратны, Инжилне һәм Коръәнне иңдергән, орлыкларны һәм төшләрне ачучы Аллаһым! Синең көчен астында? Булган бөтен әйбернең зарарыннан синең затыңа Сыенам. Син дүүәлсең (Беренче) ки, сина хәтле бернәрсә дә юк. Син Ахир, синнән соң бернәрсә дә юк. Син Захир, синнән өстен берни юк. Син Батын, синең алдыңда берни була алмый. Минем бурычымны түлә һәм мине байыт. (Мөслим: 4/2084).

Ачу чыкканда уқыла торган дога

Пәйгамбәребез (с.) ачуы чыккан кешегә таһәрәт алуны, басып торса утыруны, утырса ятуны киңәш иткән, ә тагын бер хәдисендә болай дияргә киңәш иткән.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

«Әгүүзү билләһи минәш-шәйтанир-раҗим».

«Аллаһның рәхмәтеннән мәңгегә куылган шайтанның начарлығыннан Аллаһка сыенәм».
(Мөслим, Бирр: 30).

Күк күкрәгәндә, яшен яшьнәгәндә уқылачак дога

Бу доганы пәйгамбәребез киңәш иткән:

اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ وَلَا تَهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ وَ
عَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ.

«Аллаһүммә ләә тәкътүлнәә бигадабикә үә ләә түһликнә би гәзәәбикә үә гәәфинәә каблә зәәликә».

«Аллаһым! Ачуың белән үтермә, ачуың белән дә безне һәлак итмә. Моннан соң булачак начар нәтижәләрдән (фәләкәт) безне сакла». (Бохари, Әдәбил-муфред: 198).

Күз тимәсен өчен дога

Пәйгамбәребез (с.), Хәсән белән Хөсәенгә (Аллаһ алардан риза булсын) күз тимәсен дип мондый дога кылган:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَ
هَامَّةٍ وَ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ.

«Әгүүзү бикәлимәәт-илләһит-тәәммәти миң күлли шәйтаанир үә һәәммәти үә миң күлли гәйнил ләәәммәһ».

«Һәр шайтаннан, зарарлы әйберләрдән һәм начар күзләрдән сүзләрнең хөрмәтенә Аллаһка сыенам». (Бохари: 4:119).

Күз тиюдән бу аятьне уку киңәш ителә:

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ * وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ .

«Үә ий йәкәәд-үлләзиннә кәфәруу ләйүз-ликуунәкә биәбсаариним ләммәә сәмигүз-зикра үә йәкуулүүнә иннәһүү ләмәжнүүн. Үә мәә һүә илләә зикрул лиль-гәәләмиин».

«Чынлап та шул кәфәрләрнең, Коръәнне ишеткән вакытта, сине күзләре белән бәрәп егасы килә иде. «Ул, һичшиксез, акылдан язган кеше», - дияләр. Ә бит Коръән бөтен галәмнәр өчен шәфкәтьтән башка бер әйбер дә түгелдер». (Каләм, 51-52).

Телэк (хажэт) намазы догасы

Бу хөрмөтлө Пәйгамбәрнең (с.)
өйрөткән догаларыннан берсе:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ . سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ . الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ
مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنِيمَةَ
مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ . لَا تَدْعُ لِي
ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ وَلَا حَاجَةً
هِيَ لَكَ رِضًا إِلَّا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

«Ләә иләһә илләллаһуль-хәлиимүль-
кәриим. Сүбхәнәллаһи раббиль-гәршилль-
гәзыйм. Әлхәмдү лилләһи раббиль-гәләмин,
әсәлүкә мүүжибәәти рахмәтик үә гәзәәимә
мәгъфиратик үәль-ганиимәтә миң күлли бир-
рин үәс-сәләәмәтә миң күлли исмин. Ләә тәдәгь
ли зәнбән илләә гафәртәһү үә ләә һәммән иллә
фәрражтәһү үә ләә хәәжәтән һийә ләкә ридан
илләә кадайтәһәә йәәә әрхәмәр-раахимиин».

*Хәлим һәм юмарт булган Аллаһтан башка
һичбер илаһ юк. Бөек Гарешнең Раббысы булган
Аллаһның кимчелекләре юк. Мактау галәмнәрнең
раббысы Аллаһка хас. Синнән, рәхмәтең белән
яхшылык бирүең аркасында яхшылык сорыйм.
Янә дә һәр яктан гафу итүеңне һәм гөнаһтан
саклавыңны сорыйм. Миндә гафу ителмәгән бер
генә гөнаһымны, бетерелмәгән бер генә борчу-
ымны да калдырма. Әй мәрхәмәтлеләрнең иң
мәрхәмәтлесе! Үзең риза булган теләгемне үтә».
(Нәвәви, әл-Әзкәр: 167).*

Авыруны күргәч укыла торган дога

Бу доганы яраткан Пәйгамбәребез
(с.) өйрәткән:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ وَفَضَّلَنِي
عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا.

«Әлхәмдү лилләһилләзии гәәфәәни мим-мә-бтәләәкә биһи үә фәддаләни гәләә кә-сииримиммән халәка тәфдһйләә».

Син тотылган бәләдән миңа саулык бир һәм яратылганнарның күпчелегенә мине мәрхәмәтле кылган Аллаһка мактау булсын. (Тирмизи, Дәгъват: 3428).

Сугышта Аллаһтан ярдәм сорап укыла торган дога

Бу доганы яраткан Пәйгамбәребез (с.с.) өйрәткән:

اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضُدِي وَ نَصِيرِي. بِكَ أَحُولُ وَ
بِكَ أَصُولُ وَ بِكَ أَقَاتِلُ.

**«Аллаһүммә әңтә гәдудии үә нәсыйри.
Бикә әхүүлү үә бикә әсуулү үә бикә үкаатилү».**

Аллаһым! Миңа көчне син, ярдәмне дә бары тик син бирәсең. Бары синең өчен сугышка барам, синең

өчен һөжүм итәрмен һәм синең ярдәмең белән сугышырмын. (Нәвәви, әл-Әзкәр: 188).

Сугышта дошманны тар-мар итү өчен укыла торган дога

Бу доганы пәйгамбәребез (с.) үзе кылган:

اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ سَرِيعِ الْحِسَابِ، اهْزِمِ
الْأَحْزَابَ. اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَ زَلْزِلْهُمْ.

«Аллаһүммә мүңзиләль-китәәб, сәриигәль-хисәәб, иһзимиль-әхзәәб. Аллаһүммә-һзимһүм үә зәлзилһүм».

«Әй Китапны иңдергән һәм хисапны тиз ясаучы Аллаһым! Дошманнарымны жиңелергә мәжбүр ит! Аллаһым! Аларны тар-мар ит һәм дерелдәт».

Авырудан савыгу өчен укыла торган дога

اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي جَسَدِي وَ عَافِنِي فِي بَصَرِي
وَ اجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنِّي. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيبُ
الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

**«Аллаһүммә гәәфинии фии жәсәдии үә
гәәфинии фии бәсәрии үә-жгәльһүль-үәәрисә
миннии. Лә иләәһә илләллаһүль-хәлиим үль-
кәриим сүбхәәнәллаһи раббийль-гршиль-гә-
зыйм үәлхәмдү лилләһи раббийль-гәәләмиин».**

*Аллаһым! Тәнемә тормыш көче, күрүемә дә
сыйхәт һәм көч бир. Күрүемне миңа варис кыл.
Хәлим һәм юмарт булган Аллаһтан башка илаһ
юктыр. Бөек гарешнең раббысы булган Аллаһның
житешсез яклары юк дип шәһадәт китерәм.
Шөкер итү галәмнәрнен раббысы булган Аллаһка
багышланган булырга тиештер. (Түхвәтүль-
әхүәзи: 9/451).*

Бер төркемнән курыкканда уқыла торган дога

Әбү Бурдә (р.а.) әйтүенчә, пәйгамбәрәбез берәр төркемнән зыян килмәсен дип бу доганы кыла торган булган:

اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ
شُرُورِهِمْ .

«Аллаһүммә иннәә нәжгәлүкә фи нүхүүриһим үә нәгүзү бикә миң шүрууриһим».

«Аллаһым! Сине саклаячак зат итеп кабул итәбез. Аларның начарлыкларыннан сиңа сыенабыз.» (Әбү Дауд: 1537)

Жиңелгәч уқыла торган дога

Әбү һурәйрә (р.а.) әйтеп калдырганча, пәйгамбәрәбез болай дип үгетли:

قَدَّرَ اللهُ وَ مَا شَاءَ اللهُ.

«Каддэраллаһу үә мәә шәә әллаһ».

«Аллаһ шулай насыһп итте һәм Ул теләгәнән эшләр». (Ибн Мәжә, 79).

«Көчле мөэмин (Аллаһка ышанган кеше) көчсездән яхшырак һәм Аллаһ аны күбрәк ярата. Икесендә дә яхшылык бар. Сиңа файда китерә торган әйберләрне бар көчең белән казанырга тырыш. Аллаһтан да ярдәм сора һәм айдалы әйберләр теләүдән һич туктама. Әгәр ошамаган әйбер белән очрашсаң: «Мин шуны теләгән булсам, шуны эшләгән булсам, бу хәл минем белән булмас иде», – димә, чөнки «Шулай-болай булса иде...» – сүзе шайтанның вәсвәсәсенә һәм хәйләсенә юл ача. Бары болай диеп әйт:

Хозыр (г.с.) догасы

بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ, لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. مَا شَاءَ اللَّهُ
كُلَّ نِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ. مَا شَاءَ اللَّهُ الْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِ
اللَّهِ. مَا شَاءَ اللَّهُ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا بِاللَّهِ.

«Бисмилләһи мәә шәә Аллаһ, ләә куүәтә илләә билләһ. Мәә шәә Аллаһ куллү нигъмәтим минәллаһ. Мәә шәә Аллаһ әль-хайру куллүһү би йәдилләһ. Мәә шәә Аллаһ ләә йәсьрифүс-сүү-ә иллә билләһ».

«Аллаһның исеме белән. Аллаһ нәрсә теләсә, шул булыр. Куәт һәм кодрәт Аллаһның бүләге белән. Һәр нигъмәт Аллаһтандыр. Яхшылык бөтенләй Аллаһның идарәсендә. Аллаһ нәрсә теләсә, шул булыр. Начарлыкны бары Аллаһ кире борыр.» (Ихъя, 1/222).

Әйүб (г.с.) пәйгамбәрнең авыруына каршы кылган догасы

Әйүб г.с. авырганда болай дип дога кылган:

إِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

«Иннии мәссәниәд-дурру үә әңтә әрхәмүр-рахимиин».

«(Раббым!) Бу авыру мене сырып алды. Син исә мәрхәмәтлеләрнең иң мәрхәмәтлесе» (Әнбия: 83)

Муса г.с. сөйләм дефекты бетсен өчен кылган догасы

Муса г.с. кылган догалардан берсе. Ул фиргавеннең зарарына каршы, эшенең жиңеләйтелүе өчен һәм тагын күп әйбер өчен доганы болай дип кылган:

رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي لَا * وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي
لَا * وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي لَا * يَفْقَهُوا قَوْلِي
ص * وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي لَا *
هَارُونَ أَخِي ح * أَشُدُّ بِهِ أَزْرِي لَا .

«Раббишрах лии садърии, үә йәссир лии әмрии, үәхлүл гүкьдәтәм мил лисәәнии, йәфкаһүү каулии, үә-жгәль ли үәзиирам мин әһлии, һәәруунә әхү, үшдүд биһии әзрии».

«[Муса] болай дип сорады: Әй Раббым! Минем күкрәгемне ач (күнелем кешеләрдән килгән бөтен кирелек, ямьсез теллелекне сыйдырып, аларны еракка ябып куйсын, алар комачауламаслык булсын, авырлыклар дип юлыннан тайпылмасын)! Миңа эшемдә жиңеллек бир. Телемдәге төенне чиш ки, сөйләгәннәремне аңласыңнар (бала чагында пешү аркасында барлыкка килгән сөйләм дефектын бетер, кешеләрдә тискәре хисләр тудырмыйм). Кардәшем һарунны миңа бер ярдәмче итеп билгелә. Аның белән мине көчәйт һәм безне уртақ әшләрдә берләштер (пәйгамбәрлек вазыйфасын үтәүдә).» (Таһә: 25-31).

**Нух (г.с.) кавеменең инкарь
итүенә каршы кылган догасы**

رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ.

«Рабби-ңсурнии бимәә кәззәбүүн».

«Әй Раббым! Халкымның мине ялганчы итеп күрсәтуләренә каршы торырга миңа ярдәм ит».
(Мәэмин: 2).

Нух (г.с.) су басканда укыган догасы

Нух г.с. су басканда күтәрелгән суларның өстендә болай дип дога кылган:

رَبِّ انزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا زَ أَنْتَ خَيْرُ
الْمُنْزِلِينَ.

«Рабби әңзилнии мүңзәләм мүбәәракән үә әңтә хайруль-мүңзилиин».

«Әй Раббым! Мине яхшылык китерүче (мөбарәк) җиргә төшер. Син төшерүчеләрнең иң яхшысы (хәерлесе)». (Мәэмин: 29).

Мөхәммәд (с.) мөшрикләргә каршы укыган догасы

Пәйгамбәребез (с.) мөшрикләр белән көрәшкәндә Аллахка болай дип мөрәжәгать итә иде:

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ.

«Рабби фәләә тәҗгәльни филь-каумиз-заалимиин».

*Раббым мине залим кавемнән кылма.
(Мөмин, 94).*

رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ لَا *
أَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ.

«Рабби әгүүзү бикә мин һәмәзәәтиш-шәйәәтыйн. Әгүүзү бикә рабби әй йәхдуруун».

«Әй Раббым! Шайтанның котыртуыннан һәм аларның минем янымда булуларыннан сиңа сые-нам». (Мөэмин: 97-98).

Юнус (г.с.) балык эчендә кылган догасы

Юнус (г.с.) балыкның караңгы ка-
рынында болай дип дога кылган иде:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِينَ.

«Ләәә иләәһә илләәә әңтә сүбхәәнәкә ин-
нии күңтү минәз-заалимиин».

«Синнән башка илаһ юк. Мин начарлык кылучы-
лардан булдым». (Әнбия: 87).

Зәкәрия (г.с) бала теләп кылган догасы

Жәнабы Хактан бала сораган
Зәкәрия шулай дога кылган:

رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ.

«Рабби ләә тәзәрнии фәрдәү үә әңтә
хайруль-үәәрисииин».

*«Әй Раббым! Мине бер үземне генә калдырма.
Син варисларның иң яхшысы». (Әнбия: 89).*

Бәвел сидек чыгуда кыенлык булганда укыла торган дога

Талк ибне Хәбиб сөйли: Әтиемдә бәвел чыгуда кыенлык булды. Дәва эзләп Мәдинә һәм Димәшккә китте. Шул вакытта ул бер кеше белән танышты. «Пәйгамбәрдән (с.) ишеткән сүзләрне сиңа да өйрәтимме? Аларны әйтсәң, әйбәт хәлдә булырсың» – диде.

Ул сүзләр болай яңгырый:

رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ تَقَدَّسَ اسْمُكَ أَمْرُكَ
فِي السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ كَمَا رَحِمْتَنَا فِي السَّمَاءِ
اجْعَلْ رَحِمَتَكَ فِي الْأَرْضِ اغْفِرْ لَنَا حُوبَنَا وَ
خَطَايَانَا. أَنْتَ رَبُّ الطَّيِّبِينَ . أَنْزِلْ رَحْمَةً مِنْ
رَحِمَتِكَ وَ شِفَاءً مِنْ شِفَائِكَ عَلَى هَذَا الْوَجَعِ.

«Раббүнәллаһулләзи фис-сәмәи тәкад-дәсәсмүкә әмрүнә фи-с-сәмәә-и үэль-әрдый кәмәә рахмәтүкә фи-с-сәмә-иҗгәль рахмәтәкә филь-әрдый. Игъфир ләнәә хүбәнәә үә хатайәәнә. Әңтә раббүт-тайибиина. Әңзил рахмәтәм мир рахмәтикә үә шифәә-әм миң шифәәикә гәлә һәзәль-уәҗәғый».

«Раббыбыз! Алаһы, синең исемең күктә бик мөкаддәстер. Синең әмерең күктә һәм җирдә. Җир йөзенә рәхмәт кыл, гөнаһларыбызны һәм хаталарыбызны гафу ит. Син яхшыларның Раббысы. Бу авыруга рәхмәтеңнән бер рәхмәт, шифадан бер шифа иңдер». (Гаскаләни, Тәзхиб: 5/31).

Истихарә догасы

Бу доганы Аллаһ рәсүле (с.) өйрәткән:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ ، وَأَسْتَقْدِرُكَ
 بِقُدْرَتِكَ ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ
 تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ
 الْغُيُوبِ . اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ
 خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَتِ أَمْرِي
 عَاجِلِهِ وَأَجَلِهِ فَأَقْدِرْهُ لِي وَ يَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ
 لِي فِيهِ . ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي
 فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَتِ أَمْرِي عَاجِلِ
 أَمْرِي وَأَجَلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَ
 اقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ أَرْضَيْتَ بِهِ .

«Аллаһүммә инни әстәхыйрукә би гиль-
 микә, үә әстәкъдирукә би кудьратикә, үә
 әсьәлүкә миң фәдъликәл-гәзыйми фә иннәкә
 тәкъдиру үә ләә әкъдиру үә тәгъләмү үә
 ләә әгъләмү үә әңтә гәлләәмүл-гуйүүби.
 Аллаһүммә ицкүңтә тәгъләмү әннә һәәзә-
 льәмра хайрул лии фи динии үә мәгәәшии үә

гээкыйбәти әмрии гәәжилиһии үә әәжилиһи фәкъдүрһү лии үәә йәссирһү ли сүммә бәәрик лии фииһи, үә иң күңтә тәгъләмү әннә һәәзәль-әмра шәррул лии фии диинии үә мәгәәшии үә гәәкыйбәти әмрии гәәжили әмрии үә әәжилиһи фәсьрифһү гәннии үәсьрифнии гәнһү үәкъдүр лиәл-хайра хәйсү әрдыйни биһи».

«Аллаһым! Синең белемең буенча хәерне телим, кодрәтеңнән көч телим, синең бөөк фазлыңны сорыйм. Син булдыра алучысың, мин булдыра алмам, син беләсең, мин белмәм. Син яшерелгәнне беләсең. Аллаһым! Әгәр син бу эшем минем динем, үткәнем, ахырым, бугенем һәм киләчәгем турында хәерле булачагын белсәң, моны миңа насыйп ит, жиңеләйт. Әгәр бу эшнең динем, үткәнем, ахырым, бугенем һәм киләчәгем өчен начар булчак дисәң, моны миннән, мине дә моннан кире бор, яхшылык кайда булса, миңа аны насыйп ит. Мин риза булайым. « (Бохари: Дәгъват: 1/155).

Моннан соң теләген әйтер.

Кабер газабыннан котылу өчен укыла торган дога

Бу пәйгамбәребезнең өйрәткән догаларыннан:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَ
عَذَابٍ فِي الْقَبْرِ.

«Аллаһүммә инни әгүзү бикә мин гәзәә-
биң фин-нәәри үә гәзәәбиң филь-кабър».

«Аллаһым! Ут эчендә һәм кабердә газапка дучар булудан сиңа сыенам.» (Мөслим: 8/82).

Кяферләрнең явызлыгыннан саклану өчен укыла торган дога

Нух (г.с.) бу доганы кәфер булган халкы өчен кылган:

رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا
* إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَ لَا يَلِدُوا إِلَّا
فَاجِرًا كُفَّارًا.

«Рабби ләә тәзәр гәләль-әрдый минәл-кәәфириинә дәййәәран. Иннәкә иң тәзәрһүм йүдйллү гибәәдәкә үә ләә йәлидүү иллә фәәжиран күффәрән».

Гарасат һәм афәткә каршы дога

Гаишә (р.г.) аңлатуынча, пәйгам-бәребез (с.) жил булганда болай дия торган булган:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا وَ خَيْرِ مَا فِيهَا وَ
خَيْرِ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَ
شَرِّ مَا فِيهَا وَ شَرِّ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ.

«Аллаһүммә инни әсәлүкә мин хайриһәә үә хәйри мәә фиһәә үә хайри мәә үрсиләт биһии үә әгүүзү бикә миң шәрриһәә үә шәрри мәә фиһәә үә шәрри мәә үрсиләт биһии».

«Аллаһым! Бу жылнең яхшы нәтижәләргә китерүен, бу жылдә булган һәр нәрсәнең хәерле булуын һәм аның яхшы максат белән жибәрелгән булуын сорыйм. Бу жылнең начарлыгыннан, бу жылдә булган һәрнәрсәнең начарлыгыннан һәм аның жибәрелү сәбәбенең начар булуыннан Сиңа сыенам». (Мөслим, Истиска: 899).

Үзенә бер бәла яки зарар килгән кешенең укый торган догасы

Бу Коръән өйрәткән бер дога:

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

«Раббәнәә әәтинәә фид-дүньәә хәсәнәтәү үә филь-әәхыйрәти хәсәнәтәү үә кыйнәә гәзәәбән-нәәр».

«Әй Раббыбыз! Безгә дөньяда да, ахыйрәттә дә яхшылык бир һәм безне жәһәннәм газабыннан сакла.» (Бакара: 201).

Кыямәт көненнән саклану өчен укыла торган дога

Бу дога Коръәндә бар:

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ لَا * يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ
وَلَا بَنُونَ لَا * إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ط .

«Үә ләә түхъзинии йәүмә йүбгәсүүн. Йәүмә ләә йәңфәгү мәәлү үә ләә бәнүүн. Илләә мән әтәллааһә бикальбиң сәлиим».

«Мине кешеләр терелгән көнне оятка калдырма ки, ул көндә байлык та файда бирмәс, балалар да. Бары тик Аллаһка чип-чиста йөрәк белән килгәннәрдән кала». (Шүгара: 87-89).

Ачу килгәндә укыла торган дога

Пәйгамбәребез с.г.с. ачу узсын дип «Әгүүзү билләәһи минәш-шәйтаанир-ражиим» дияргә чакырган.

Бер көнне ике кешенең бер-берсен сүккәндә, берсенең йөзе кып-кызыл булганын, муен тамырларының шешкәнән күрдә һәм: «Мин бер сүз беләм, әгәр бу кеше аны әйтсә, шул халәте үтеп китәр. Ул сүз «Әгүүзү билләәһи минәш-шәйтаанир-ражиим» – диде. (Бохари: 7/99).

Курыкканнан яки аптыраганнан укыла торган дога

Күз тию, авыру яки мал белән бәйле берәр борчу өчен Аллаһ Рәсүле (с.) бу доганы укуны киңәш итә иде:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَ لَا تُضِرَّهُ.

«Аллаһүммә бәәрик ләнәә фиһи үә ләә түдыйрраһу».

«Аллаһым! Аны безгә файдалы (мөбарәк) кыл һәм зарарын тидермә». (Ибну Сунни, Гамәлүл-йәум: 207).

Курыкканда укыла торган дога

Пәйгамбәребезнең укыган һәм киңәш иткән догасы:

اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ وَ نَعُوذُ بِكَ مِنْ
شُرُورِهِمْ.

«Аллаһүммә иннәә нәжгәлүкә фии нүхү-үриһим үә нәгүүзү бикә миң шүрууриһим».

«Аллаһым! Без сиңа качабыз, аларның начарлыкларыннан сиңа сыенабыз.» (Әбу Дауд: 1537).

Куркыныч төш күргәндә укыла торган дога

Бу доганы пәйгамбәребез (с.) өйрәткән:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَ عِقَابِهِ
وَ شَرِّ عِبَادِهِ وَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَ أَنْ
يَحْضُرُونِ.

«Әгүүзү бикәлимәт-илләәһ ит-тәәммәти
мин гадабиһи үә гикаабиһи үә шәрри
гийбәәдиһи үә мин һәмәзәәтиш-шәйәәтыйни
үә әй йәхдуруун».

*Аллаһым, бөтөн сүзләр белән Аның ачуыннан,
колларының начарлығыннан, шайтанның котыр-
туыннан һәм аларның каршысында булуыннан
Аллаһка сыенам». (Нәвәви, әл-Әзкар: 92).*

Начар кешеләрдән котылу өчен укыла торган дога

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ لَا * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ لَا *
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ لَا * وَمِنْ شَرِّ
النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ لَا * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ.

«Бисмилләһир-рахмәән ир-рахиим

Куль әгүүзү би раббиль-фәләкъ. Миң шәрри мәә халәкъ. Үә миң шәрри гаасикыйн изәә үәкаб. Үә миң шәррин-нәффәәсәәти филь-гүкад. Үә миң шәрри хәәсидин изәә хәсәд».

«Әйт ки: таңның Раббысына (бөтен нәрсәне яратучыга) яратылганнардан килуче начарлыклардан сынам. Төн караңгылыгы белән каплаганда төн караңгылыгыннан сыенам. Төенгә төкеруче сихерчеләрнең начарлыгыннан сыенам. Синең ярдәмең белән көнләшкән вакытларында (кара көнләшү белән) көнләшүчеләрнең начарлыгыннан сыенам». (Фәләк:1-5).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ *
مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ
النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي
يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ.

**«Бисмилләһ ир-рахмәән ир-рахиим
Куль әгүүзү би раббин-нәәс. Мәликиин-
нәәс. Иләәһин-нәәс. Миң шәрриль-үәсүәсиль-
ханнәәс. Әлләзии йүүәсьүисү фии судүүрин-
нәәс. Минәл-җиннәти үән-нәәс».**

*«Әйт ки: пышылдаучы һәм (Аллаһ исе-
мен әйкәндә) чигенуче шайтанның зыяныннан
кешеләрнең Раббысы, Хужасы булган илаһына сые-
нам. Ул шайтан йорәкләргә пышылдап шик, курку,
аптырау, фетнә кертә. Кеше һәм җеннәрдән килүче
шайтани начарлыктан Аллаһка сыенам».* (Нәс 1-5).

Начарлар арасында калмас өчен укыла торган дога

Бу Коръән өйрәткән дога:

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

**«Раббәнә ләә тәҗгәльнәә мәгәль-каумиз-
заалимиин».**

*«Әй Раббыбыз! Безне залимнәр белән бергә бу-
лырга насыһ итмә».* (Әгъраф: 47).

Мәрьям (р.г.) кылган догасы

Бу Коръән өйрәткән дога. Мәрьям (р.г.) бала тапкан вакытта бу доганы укыган:

إِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

«Инниии үгиизүһәә бикә үә зүрриятәһәә минәш-шәйтаан ир-ражйим».

«Шиксез, аны һәм нәселен каргышка эләккән шайтаннан сиңа сыгындырам». (Али-имран, 36)

Афәт килгәндә укыла торган дога

Бу Коръән өйрәткән дога:

وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ لَا * الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ
مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ * ط
أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ.

«Үә бәшширис-саабириин. Әлләзинә изәәә әсаабәтһүм мүсыйбәтүң каалүү иннәә лилләһи үә иннәәә иләйһи раажигүүн. Үләәикә гәләйһим саләүәәтүм мир раббихим үә рәхмәт үә үләәәикә һүмүл-мүһтәдүүн».

(Әй, пәйгамбәр!) Сабирларны шатландыр! Авыр чакта алар «Иннәә лилләһи үә иннәә иләйһи раажигүүн» «Без Аллаһның, Аңа кайтарылачак-быз», – диярләр. Аларга Аллаһның салаваты һәм рәхмәте. Алар туры юлдан баручылар». (Бәкара: 155-157).

Ачу килгәндә укыла торган дога

Бу доганы пәйгамбәребез өйрәткән:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبِي وَ اَذْهَبْ غَيْظَ قَلْبِي وَ اَجْرِنِي
مِنَ الشَّيْطَانِ.

«Аллаһүммә-гъфир зәмбии үә-әһиб гайза кальби үә әжирни минәш-шәйтаан».

«Аллаһым!» Гөнаһымы гафу ит, йөрәгемнең ачуын бетер һәм мине шайтаннан сакла».
(Нәвәви, әл-Әзкар: 268).

Сөләйман ибн-и Сард шулай әйтә: Аллаһ рәсүле (с.) белән утыра идек. Ике кешенең бер-берсен сүккәнен ишеттек. Берсенең йөзе кызарган. Аллаһ рәсүле шулай әйтте: «Мин бер сүз беләм, аны әйткән булса, бу хәл үзеннән үзе бетәр иде. Ул:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

«Әгүүзү билләәһи минәш-шәйтаанир-раҗиим» кәлимәсе.

Дигәндә Пәйгамбәрне (с.) тыңлаучыларының берсе аякка басып теге кешенең янына барды һәм аңа Рәсүллүллаһның (с.) сөйләгәнән булганы кәбек әйтте. (Бохари, Әдәб:7/99).

Үлергә яткан хаста янында укыла торган дога

Пәйгамбәребез (с.г.с.) болай ди:

«Үлгәннәрегезгә «Йасин» укыгыз» (Әбү Дауд, Жәнаиз: 3121). Мондагы «үлгәннәрегезгә» сүзе «үлергә яткан кеше» мәгънәсендә.

Аллаһ рәсүлү «Йасин» сүрәсе турында болай дигән: «Һәр әйбернең йөрәге бар, Коръәннең йөрәге – «Йасин». Кем «Йасинне» укыса, Аллаһ аңа Коръәнне ун тапкыр укыган хәтле савап язар.» (Тирмизи, Фәдааилүл-Коръән: 7). Бу сәбәп аркасында үлергә яткан кеше янында «Йасин» уку гадәткә кергән.

Шулай ук бер мөэмин үлергә жыенганда янында дөвамлы рәвештә Аллаһның бер булуы (кәлимә-и тәүхид) һәм бу дога кабатланыр:

اسْتَغْفِرُ اللهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ.

**«Әстәгъфируллаһәл-ғәзымәлләзи ләә
иләәһә илләә һүәл-хәййүл-каййүмү үә әтүүбү
иләйһ».**

«Аннан башка илаһ булмаган, тере
һәм бөтен әйбер Аның аркасында бар
булган бөек Аллаһтан гафу сорыйм».
(Нәвәви, әл-Әзкар: 134).

**Үлем хәбәре ишеткәннән соң
укыла торган дога**

Әбү Сәләмә (р.ғ.) тапшыруы буенча,
Аллаһ Рәсүлү (с.) болай дигән:

إِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رٰجِعُونَ.

**«Иннәә лилләәһи үә иннәә иләйһи
раажигүүн».**

«Берәрегезгә зыян килгәндә болай дисен: «без Аллаһныкы, янә Аллаһка кайтарылачакбыз». (Бәкара: 156).

Вафат булган кеше янында укыла торган дога

Үммү Сәләмә (р.г.) әйтүенчә Пәйгамбәрәбез (с.) болай диде: «Вафат булган кеше янында яхшы сүзләр сөйләгез, чөнки фәрештәләр сезнең теләкләрегезгә «Әмин», - диячәк. Вафат булганның янында болай диегез:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَ لَهٗ وَ اَعْقِبْنِي مِنْهُ عُقْبَى
حَسَنَةً.

«Аллаһүммә-гъфир ләнәә үә ләһүү үә әгъкыйбнии минһү гукбә хәсәнәһ».

«Аллаһым! Безне һәм аны гафу ит! Миңа аның урынына ышанычлы кеше бир». (Әбу Дауд: 3115).

Үлем мизгелендә уқыла торган дога

Пәйгамбәребез (с.) мәңгелеккә китәр алдыннан үлем түшәгендә ятканда болай дия иде:

اللَّهُمَّ أَعِنِّي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ.

**«Аллаһүммә әгиннии гамәраат ил-мәүүти
үә сәкәраат ил-мәүүт».**

«Аллаһым! Үлемнең авырлыгыннан һәм үлгәндә үз-үзеңне белештермәүгә каршы миңа ярдәм ит».

Аннан соң Пәйгамбәр (с.) үлгәнче бу доганы укыды:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ أَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ
الْأَعْلَى.

**«Аллаһүммә-гъфир лии үәрхәмнии үә
әлхикънии бир-рафиикыйл-әгъләә».**

«Аллаһым! Мине гафу ит, миңа мәрхәмәтең белән кара һәм мине иң яқын дуска (Сиңа) алып бар» (Бохари: 1668).

Ачлык кичермәс өчен укыла торган дога

Аллаһ Тәгалә Нух (г.с.) нең тәүбә, гафу һәм ризык турында кылган догасын Коръәндә болай ачыклай: «Әйтте ки: Раббыгыздан гафу сорагыз, ул, чынлыкта, бөтен нәрсәне гафу итүче. Гафу сорап сүзләремне тыңласагыз, ул (галәмнәрнең Раббысы) сезгә (корылыкны бетереп) күп яңгыр бирәчәк, байлык һәм балалар бирер, сездә бакчалар, елгалар барлыкка килер». (Нух, 10-12).

Чыганаclarның күбесендә булган Ибн Габбас (р.г.) әйткән хәдистә Аллаһ Рәсүле болай ди: «Дәвамлы итеп гафу сораган һәркемнең борчуын Аллаһ сөнечкә,

житешмэгэннэрен муллыкка алыштырыр һәм аны өметләнмэгән жирдән ризыкландырыр.» (Әбү Дауд: 11/8).

Башка хәдистә Пәйгамбәребез (с.) болай ди:

«Вакийга» сүрәсен һәр көнне укыган кеше беркайчан да ярлы булмас».

Авырлыгы булган кешенең догасы

Ибн Габбас (р.г.) тапшыруынча, Пәйгамбәребез (с.) авырлык килгәндә болай дия иде:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَ
رَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ.

«Ләә иләһә илләллаһуль-гәзым үль-хәлим. Ләә иләһә илләллаһу, раббүль-

гәршиль-гәзыйм. Ләә иләәһә илләллаһ раббүс-сәмәәүәәти үә раббуль-әрдый, раббуль-гәршиль-гәзыйм».

«Газим һәм Хәлим булган Аллаһтан башка илаһ юк. Бөек гарешнең Раббысы булган Аллаһтан башка илаһ юктыр. Кукләрнең Раббысыннан, җирнең Раббысыннан һәм кыйммәтле гареш иясе булган Аллаһтан башка илаһ юк». (Бохари Дәгъват: 123).

Нерв авыруына каршы дога

وَ بِقُدْرَةِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ارْفَعَ قَدْرِي
وَ اشْرَحْ صَدْرِي وَ يَسِّرْ أَمْرِي وَ ارزُقْنِي مِنْ
حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ بِفَضْلِكَ وَ كَرَمِكَ وَ إِحْسَانِكَ
يَا مَنْ هُوَ كَهَيْئَةِ حَمٍ عَسَقٍ وَ أَسْأَلُكَ بِحَمَالِ
الْعِزَّةِ وَ جَلَالِ هَيْبَتِكَ وَ عِزَّةِ الْقُدْرَةِ وَ
جَبْرُوتِ الْعِظَمَةِ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ
يَحْزَنُونَ.

«Үә бикудьрати бисмилләһир-рахмәәнир-рахиим ирфәгь кадьрии үә-шрах садьрии үә йәссир әмрии үә-рзүкьни мин хәйсү ләә әхтәсибү би фәдъликә үә кәрамикә үә ихсәәникә йәә мән һүә кәәф һәә йәә гәйн саад хәә миим гәйн сиин кааф үә әсьәлүкә би жәмәхәлил-гиззәти үә жәләәли һәйбәтикә үә гиззәтил-кудьярати үә жәбәруут ил-гәзамәти әң тәжгәләнии мин гибәәдикәс-саалихиинәлләзиинә лә хауфүн гәләйһим үә ләә һүм йәхзәнүүн».

«Бисмилләһ ир-рахман ир-рәхим» ның кодрәте белән (Әй Раббым!) данымны күтәр, күкрәгемне киңәйт, эшләремне жиңеләйт, мәрхәмәт белән бирүең белән миңа тормыш итү өчен кирәкле әйберләрне чиксез итеп бир. «Каф һә йә гәйн сад» һәм «хә мим гәйн син каф» хөрмәтенә догала-рыбызны кабул ит! Бөеклегең хөрмәтенә мине кыямәттә курыкмаган һәм күңеле төшмәгән колларыңнан ит». (Мәжмүгәтүль-Әхзәб 1/11).

Ачуланганда укыла торган дога

Мөгаз ибне Жәбәл (р.г.) риваяте бунча: Аллаһ рәсүле (с.)нең янында ике кеше берсе берсен сүгә башладылар. Икесенең берсе бик ныкъ гасабиланды. Хәтта ачуыннан: «Әллә инде борыныма ит кисәге кысылган», дип уйлый башлады. Рәсүлүллаһ шулай әйтте: “Мин бер сүз беләм. Әгәр ул кеше ул сүзне әйтсә, ачуы бетәр иде. Ул сүз «Әгүүзү билләәһи минәш-шәйтаан ирражиим» диде. (Абу Дауд: 4780).

Бетчә һәм чыбан чыгуга каршы укыла торган дога

Мәрьям бинти Гияс (р.г.) әйтүенчә, Пәйгамбәрнең (с.) хатыннарының берсе Зәйнәб бинти Жәхш (р.г.) болай дигән: «Аллаһ Рәсүле (с.): «Синдә шифалы үлән, күз үләне, цинк, сөрмә

һәм яран бармы?» – дип сорады. Хатыннарның берсе: «Әйе», - дигәч, Пәйгамбәребез (с.) шул үләнне сорап алды һәм аны аяк бармаклары арасындагы чыбан өстенә куеп болай диде:

اللَّهُمَّ مُطْفِئِ الْكَبِيرِ وَ مُكَبِّرِ الصَّغِيرِ أَطْفِئْهَا
عَنِّي.

«Аллаһүммә мүтәфи-әл-кәбири үә мүкәббирас-сагыри әтәфизһәә гәнни».

«Аллаһым! Син бөек әйберләрне сүндөргән затсың, кечкенә әйберләрне зурайткан да син. Аның утын сүндөр, миннән ал». (Ибни Сүнни: 640).

Шүгаеб (г.с.) догасы

Бу Коръәннең өйрәткән догасы:

عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا ط رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ.

«Гәләллааһи тәүәккәлнәә раббәнәә-фтәх бәйнәнәә үә бәйнә кауминәә биль-хәккый үә әңтә хайрль-фәәтихиин».

«Без бары тик Аллаһка тәвәккәллек кылдык. Әй Раббыбыз! Минем белән халкымның арасын гаделлек һәм дәрәслек белән хөкем ит. Син иң яхшы хөкем итеп дәрәслекне ялганнан аеручысың».
(Әгъраф: 89).

Пәйгамбәребезнең Таиф сәфәрәннән кайтканда укыган догасы

Аллаһ Рәсүле с. Мәккәдән Таифка исламга чакыру өчен киткән иде. Таифта аңа ташлар аттылар, башы һәм аяклары яраланды. Кире кайтканда юлда сыенган бер бакчада бу доганы кылды:

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَشْكُو ضَعْفَ قُوَّتِي وَ قَلَّةَ حِيلَتِي وَ
 هَوَانِي عَلَى النَّاسِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ . أَنْتَ
 رَبُّ الْمُسْتَضْعَفِينَ أَنْتَ أَرْحَمُ بِي مِنْ أَنْ تَكْلَنِي
 إِلَى عَدُوِّ بَعِيدٍ يَتَجَهَّمُنِي أَوْ إِلَى صَدِيقٍ قَرِيبٍ
 مَلَكَتَهُ أَمْرِي إِنْ لَمْ تَكُنْ غَضْبَانَ عَلَيَّ فَلَا
 أَبَالِي غَيْرَ أَنْ عَافَيْتَكَ أَوْسَعَ لِي . أَعُوذُ بِنُورِ
 وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَ صَلَحَ
 عَلَيْهِ أَمْرُ الدُّنْيَا وَ الآخِرَةِ أَنْ يَنْزِلَ بِي غَضَبُكَ
 أَوْ يَحِلَّ عَلَيَّ سَخَطُكَ وَ لَكَ العُتْبَى حَتَّى
 تَرْضَى وَ لَا خَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ .

«Аллаһүммә иләйкә әшкүү дагьфә
 кууәтии үә кыйлләтә хииләти үә һәүәһнии
 галән-нәәси йәә әрхәмәр-раахимиин. Әнтә
 раббул-мүстәдъгәфиинә әңтә әрхәмү бии
 мин әң тәкиләһнии иләә гәәдүүим бәгидий
 йәтәжәһһәмүһнии әү иләә садикыйн ка-
 риибим мәлләктәһүү әмри ил ләм тәкүн
 гадьбәәнә гәләййә фәләә үбәәһии гайра

әннә гәәфийәтәкә әүсәгә ли. Әгүүзү бинүүри үәҗһикәлләзии әшракать ләһүз-зулүмәәтү үә саләхә гәләйһи әмрүд-дүнийә үәль-әәхыйрәти әй йәңзилә бии гадабүкә әү йәхиллә гәләйһә сәхатукә үә ләкәл-гүтьбәә хәттәә тәрдаа үә ләә хәүлә үә ләә куүүәтә илләә бикә».

Аллаһым! Куәтемнең бетүенең, чарасыз калуымны, халык күзендә кимсетелүемне сиңа әйтәм, сиңа зарланам. Әй мәрхәмәтлеләрнең мәрхәмәтлесе! Син көчсезләндерелгәннәрнең Раббысы.

Аллаһым! Син миңа каршы начар бер дошман кулына төшермәячәк, хәтта тормышымның идарәсен кулларына биргән туганнар арасыннан бер дуска да калдырмаячак хәтле мәрхәмәтлесең.

Аллаһым! Әгәр миңа каршы ачулы түгел исәң, чиккән михнәтләргә бирешмәм. Бары тик Синең җәмәлеңнең нурына сыенам. Бөтен карангылыкларны яктыртучы, дөнья һәм ахыйрәт эшләренең дәрәсләнүе бары аңа бәйле булган Нурга

сыенам. Аллаһым! Синең разый булачагыңа хәтле гафу итүеңне телим. Бөтен кодрәт һәм куәт бары Синдә». (Табәрани, Дога: 1333).

Йоклаганда курыккан кеше укый торган дога

Гамр ибне Шүгәйб (р.г.) әйтүенчә, пәйгамбәребез (с.) безгә йоклаганда курыккан вакытыбызда сөйләргә кирәккән сүзләргә болай дип өйрәтте:

بِسْمِ اللَّهِ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَ
عِقَابِهِ وَ شَرِّ عِبَادِهِ وَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَ
أَنْ يَحْضُرُونِ.

«Бисмилләәһ, әгүзү бикәлимәәт-иллә-әһит-тәәммәти мин гадабиһи үә гикаабиһии үә шәрри гибәәдиһии үә мин һәмәзәәт иш-шәйәәтыйни үә әй йәхдуруун».

«Аллаһның исеме белән һәм Аллаһның бөтен

сүзләре белән Аның ачуыннан, жәзасыннан, колларының начарлыгыннан, шайтанның әзер булуыннан Аллаһка сыенам». (Әбу Дауд: 3893).

Курыкканда укыла торган дога

Бу пәйгамбәребез өйрәткән дога:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَ عِقَابِهِ وَ
شَرِّ عِبَادِهِ وَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَ أَنْ
يَحْضُرُونِ.

«Бисмилләһ, әгүзү би кәлимәәт-илләә-һит-тәәммәти мин гадабиһи үә гикаабиһи үә шәрри гибәәдиһи үә мин һәмәзәәтиш-шәйәәтыйни үә әй йәхдуруун».

«Аллаһның бөтен сүзләре белән ачудан, колларыңның начарлыгыннан, шайтаннарның котыртуыннан һәм янымда булуларыннан Аллаһка сыенам». (Нәвәви, әл-Әзкар: 117).

Борчылу һәм күңелсезләнүгә каршы догалар

Ибне Габбас (р.г.) риваяте буенча, пәйгамбәребез (с.) борчулы вакытында болай дия иде:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ . لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ . لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَ
رَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ .

«Ләәә иләәһә илләллаһүл-гәзыйм. Ләәә иләәһә илләллаһ раббүль-гәршил-гәзыйм. Ләәә иләәһә илләллаһ раббүс-сәмәәүәәти үә рабб uly-әрдый, рабб uly-гарш ил-кәрим».

«Газыйм һәм Хәким булган Аллаһтан башка илаһ юк. Зур Гарешнең Раббысы булган Аллаһтан башка илаһ юк. Күкләрнең Раббысыннан, җирнең Раббысыннан һәм кыйммәтле Гарешнең иясе булган Аллаһтан башка илаһ юк». (Бохари: Дәгъват: 123).

Әбү Бәкер (р.г.) тапшыруы буенча, Аллах Рәсүле (с.) болай дигән: «Авыр чакта укылган догалар болардыр:

اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَىٰ نَفْسِي
طَرْفَةَ عَيْنٍ وَاصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ.

«Аллаһүммә рахмәтәкә әржүү фәләә тәкилни иләә нәфсии тарфәтә гайнии үә әсһлих лии шәәнии күлләһү ләәә иләәһә илләәә әңтә».

«Аллаһым! Мәрхәмәтеңне көтәм. Күз ачып йомылганчы мине үз-үзем белән генә калдырма, бөтен эшләремне төзәт. Синнән башка илаһ юк».
(Әбу Дауд: 5090).

Сәгед бине Ваккас (р.г.) риваяте буенча, пәйгамбәребез (с.) болай дигән: «Юнусның балык карнында кылган догасы будыр». (Тирмизи, Дәгъват: 3500).

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِينَ

«Ләә иләәһә илләәә әңтә сүбхәәнәкә иннии күңтү минәз-заалимиин».

«Синнән башка илаһ юк. Сине бөтен кимчелекләрдән дә пакъ диям. Чынлыкта мин золым итүчеләрдән булдым». (Әнбия: 87).

Тән авырганда укыла торган дога

Госман ибне Әбү Гас (р.г.) риваяте буенча: Бик нык авыруга дучар булдым. Аллаһ Рәсүле (с.) мине күрергә килде. Миңа болай дияргә кушты:

أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ قُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدَ.

«Әгүүзү бигиззәт-илләәһи үә кудьратиһии миң шәрри мәәә әжидү».

«Бу авыруның начарлыгыннан Аллаһның бөеклегенә һәм кодрәтенә сыенам».

Мин моны эшләдем. Аллаһ миннән бу авыруны алды. Аннан соң, гаиләмә

һәм башкаларга бу доганы өйрәттем. Шул көннән хәзергә хәтле аны гаиләмә дә, башкаларга да киңәш итәм». (Әбү Дауд: 3522).

Бу хәдис хәдис китапларының күбесендә бар. Кайбер риваятьләр бунча: «Җиде тапкыр ышкы, һәр тапкырында бу доганы кабатла», – дип килә. (Әхмәд: 6/390).

Яңгыр һәм көчле су ташкынына каршы укыла торган дога

Әнәс (р.г.) сөйли: Бер жомга көнне Аллаһ Рәсүле (с.) кешеләргә ниндидер сүз белән мөрәжәгать иткәндә, мәчеткә бер кеше керде һәм болай дип сорады: «Әй Аллаһ Рәсүле! Малларыбыз һәлак булды, су бетте, Аллаһка дога кыл да, Ул безгә яңгыр бирсен». Бу үтенечкә каршы Пәйгамбәребез (с.) кулларын

күтәрде һәм болай дип дога кылды: «Аллаһым! Безгә мул итеп яңгыр бир. Аллаһым! Безгә мул итеп яңгыр бир.» Аллаһ белән ант итәм, күк йөзөндә бер кечкенә генә бер болыт та күренми иде. Безнең белән тау арасында бер өй дә, берәр бина да юк иде. Шулчак тау артыннан калкан формасында бер болыт күренде. Бу болыт күкнең уртасына житкәч, киңәйде. Аннан яңгыр яуды. Аллаһ белән ант итәм, бер атна кояш күрмәдек. Киләсе жомга ишектән тагын шул кеше керде һәм «Әй, Аллаһ рәсүле! Бөтен жирне су басты, игеннәр һәм маллар әрәм булды» — диде. Пәйгамбәребез (с.) тагын кулларын күтәрде һәм болай дип дога кылды:

اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَ لَا عَلَيْنَا . اللَّهُمَّ عَلَى الْأَكَامِ وَ
الضَّرَابِ وَ بَطُونِ الْأُودِيَةِ وَ مَنَابِتِ الشَّجَرِ .

**«Аллаһүммә хәүәлийәнә үә ләә гәләйнәә.
Аллаһүммә гәләл әкәәми үәд-дыйрааби үә
бүтуунил-әүдийәти үә мәнәәбити шәжәри».**

«Аллаһым! Тирә-юнебезгә яудыр, өстебезгә яудырма. Аллаһым! Биек калкулыкларга, аланнарга һәм агачлыкларга яудыр». (Бохари, Истиска: 2/422).

Янгын чыкканда укыла торган дога

Пәйгамбәребез (с.): «Янгын күргән вакытыгызда тәкбир әйтегез, тәкбир аны сүндерер», – дигән. (Ибни Сүнни, Гамәлүл-йәүм: 295).

Байлык һәм мал теләп укыла торган дога

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَالسَّيْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ مُنْزِلَ التَّوْرَاتِ
وَ الْإِنْجِيلِ وَ الْقُرْآنِ فَالِقَ الْحَبِّ وَ النَّوَى .

أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ.
أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ
فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ
شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ. أَقْضِ
عَنِّي الدَّيْنَ وَ أَعْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ.

«Аллаһүммә раббәс-сәмәүәәт ис-сәбги
үә раббәль-гәршилль-гәзыйм. Раббәнәә үә
раббә күлли шәй-им мүнзиләт-тәүрати уәль-
иңжиили уәль-куръән. Фәәликуль-хәбби үән-
нәүәә, әгүүзү бикә миң күлли шәй-ин әңтә
әәхыйзум би нәәсийәтиһ. Әңтәль-әүүәл
фәләйсә кабыләкә шәй-үн үә әңтәль-әәхыйр
фәләйсә бәгьдәкә шәй-үн үә әңтәз-заһир
фәләйсә фәүкакә шәй-үн үә әңтәль-бәтыйн
фәләйсә дүүнәкә шәй-ә. Икьдый гәннид-дәйнә
үә агьнини минәль-фәкьрь».

*«Аллаһым! Әй жиде кат күкләрнең һәм бәек
гарешнең Раббысы! Әй безнең һәм һәр әйбернең
Раббысы! Әй Тәуратны, Инжилне һәм Коръәнне*

иңдергән, орлыкларны һәм төшләрне ачучы Аллаһым! Синең көчен астында? Булган бөтен әйбернең зарарыннан синең затыңа Сыенам. Син Әууәлсең (Беренче) ки, сина хәтле бернәрсә дә юк. Син Ахир, синнән соң бернәрсә дә юк. Син Заһир, синнән өстен берни юк. Син Батыйн, синең алдыңда берни була алмый. Минем бурычымны түлә һәм мине байыт. (Мөслим: 4/2084).

Байлыкның китерә алган зыяныннан Аллаһка сыену өчен укыла торган дога

Бу Аллаһ Рәсүле өйрәткән догаларның берсе:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَ مِنْ عَذَابِ
النَّارِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَ أَعُوذُ بِكَ
مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْغِنَى وَ
أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ
الْمَسِيحِ الدَّجَالِ.

«Аллаһүммә инниии әгүүзү бикә миң фитнәтин-нәәри үә миң гәзәәбин-нәәри үә әгүүзү бикә мин фитнәтил-фәкъри үә әгүзү бикә мин гәзәәб ил-кабъри үә әгүүзү бикә мин фитнәтил-гыйнәә үә әгүүзү бикә минәл-фәкъри үә әгүүзү бикә миң фитнәт ил-мәсиихид-дәжжәәл».

«Аллаһым! Утның фетнәсеннән һәм газабыннан сиңа сыенәм. Байлыкның фетнәсеннән һәм фәкыйрьлекнең фетнәсеннән сиңа сыенәм. Ялганчы Мәсихнең (Дәжжал) фетнәсеннән сиңа сыенәм».
(Бохари: 7:161).

Зөфаф кичәсендә укыла торган дога

Гамр ибне Шөгаеб тапшыруы буенча, Аллаһ рәсүле (с.) болай диде:

«Берегез өйләнсә, хатынының маңгаеннан тотсын һәм болай дисен:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَ خَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ
وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَ شَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ.

«Аллаһүммә иннии әсьәлүкә хайраһәә үә хайра мәә жәбәлтәһәә гәләйһи үә әгүүзү бикә миң шәрриһәә үә шәрри мәә жәбәлтәһәә гәләйһ».

«Аллаһым! Мин бу хатынымның яхшылыгын һәм үзөндәге характерының яхшы булуын шиксез Синнән сорыйм. Аның начарлыгыннан һәм характерының начарлыгыннан да Сиңа сыенәм».
(Хәким: 2/186).

Авыр вакытта укыла торган дога

Әнәс ибн Малик (р.г.) тапшыруынча, ул пәйгамбәребезнең с. янында булганда, андагы бер кеше дога кыла. Аллаһ Рәсүле (с.): «Бу кешенең нәрсә әйткәнен, нәрсә белән дога кылганын беләсезме?», – дип сорады. «Бөтен

булган әйбер аның кулында булган Аллахка ант итәм ки, ул Аллахның шундый бер исеме белән дога кылды ки, бу исем белән дога кылынганда, ул шунда ук кабул булыр».

يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ , يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ ,
إِنِّي أَسْأَلُكَ .

«Йәә бәдиигәс-сәмәәүәәти үәль-әрдый, йә хәййү йә каййүм, иннии әсьәлүкә».

«Әй җирләренең һәм күкнең беренче иҗат итүчесе һәм барлыкка китерүчесе! Әй уяу торучы, тере. Әй, һәр нәрсәне төзеп яшәткән зат! Мин синнән сорыйм». (Бохари, Әдәбул-Мүфрәд, 195).

Шулай ук Камәр сүрәсенең 55нче аятендә әйтелгән Аллахның ике исеме укуны киңәш итәләр. Тәфсир итүче Мәхмүд Алуси доганың кабул булуында бу ике мөбарәк исемнең

зур эһәмияткә ия булуы турында әйтә. (Әльәмали: 7/4656). Бу исемнәр «Мәлиик» һәм «Мүкътәдир» исемнәредер. Мәлиик - иң бөек хөкемдар, Мүкътәдир – чиксез кодрәт иясе дигәнне аңлата. Бу исемнәр дога кылганда болай дип әйтелә:

يَا مَلِيكُ يَا مُقْتَدِرُ.

«Йәә мәлиикү йәә мүкътәдир».

«Әй Мәлиик, әй Мүкътәдир булган Аллаһым!».

Бу исемнәрдән соң Аллаһтан теләгәнән сорар.

Авыр чакларда кылына торган тагын бер дога бар. Ул Бүрдә шигыренен (касыйда) ике бәете. Безгә килеп житкәнчә, касыйдәнән язучысы имам Бусири авыргач, төшендә Рәсүлүллаһ (с.) киңәше белән бу ике бәетне укыган. Кеше таһәрәт алып ике рәкәгать

намаз кылгач, бу ике бәетне мең дә бер тапкыр укып, дога кылырга тиеш.

هُوَ الْحَبِيبُ الَّذِي تَرْجَى شَفَاعَتَهُ لِكُلِّ هَوَلٍ مِنْ
الْأَهْوَالِ مُقْتَحِمٍ.

«Һүәл-хәбиб үлләзии түржәә шәфәәгәтү-һүү ликүлли һәүлим минәл-әһьүәәли мүкътәхим».

«Ул шундый бер аңа карата ярату булган зат ки, кешене авырлык буган һәр вакытта да Аның шәфәәгәте өмет ителер».

مَوْلَايَ صَلِّ وَسَلِّمْ دَائِمًا أَبَدًا عَلَى حَبِيبِكَ خَيْرِ
الْخَلْقِ كُلِّهِمْ.

«Мәүләәйә салли үә сәллим дәәәимән әбәдән гәләә хәбибикә хайрил-халькый күллиһим».

«Әй Мәүләм! Бөтен барлыкка китерелгәннәрнең яхшысы булган сөекле Мөхәммәд (с.) гә даими, әбәди салават һәм сәлам ирештереп тор» (Касыйдә-и Бүрдә).

Золымга каршы дога

Бу Коръәндә Аллахның өйрәткән догаларының берсе. Залимнарның караклыгы каршындан Аллахка ялварган мазлүмнәрнең догасы.

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا ۗ
وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
نَصِيرًا ط

«Раббәнәә әхърижнәә мин һәзиһил-каръйәтиз-заалими әһлүһәә үә-жгәль ләнәә мил ләдүңкә үәлийәү үә-жгәль ләнәә мил ләдүңкә нәсийраа».

«Безгә явыз халык жүреннән китәргә мөмкинчелек бир, Синең теләгән сакчыңны, кайгыртучыңны бир». (Ниса: 75).

СОДЕРЖАНИЕ

КЕРЕШ СҮЗ	4
ПСИХОЛОГЛАР КҮЗЛЕГЕННЭН ДОГА	8
ДОГАНЫҢ ӘДӘБЕ.....	15
1. Мактаулы вакытларны эзләү.....	17
2. Мактаулы хәлләрдән файдалану	19
3. Кыйблага юнәлеп дога уку.....	20
4. Доганы үз эчеңнән генә уку.....	21
5. Догада ясалма сүзләрдән саклану.....	22
6. Доганы ихлас белән уку.....	23
7. Догада тәвәккәл һәм өметле булу	25
8. Доганы кат-кат уку	26
9. Доганы бисмиллә белән башлау.....	27
10. Доганы эчке әдәп белән уку.....	27

Дога ярдәмендә жан һәм тән саулығын саклау	28
Авыру һәм сызланулардан уқыла торган дога:	36
Мәгарәдәге кешеләр догасы:.....	37
Баш авыртканда уқыла торган дога:	38
Бәлагә юлыккан кешене күргәч уқыла торган дога	39
Билгеле бер вакытта уяну өчен уқыла торган дога.....	40
Кәүсәр сүрәсе:	40
Бурыч вә гөнаһтан саклану өчен уқыла торган дога.....	41
Бурыч түләүне жиңеләйтү өчен:.....	42
Кризис хәлендә калгач уқыла торган дога:	44
Жиһадка кагылышлы догалар.....	45
Тире авыруларыннан һәм акылдан язудан саклану өчен уқыла торган дога:	46

Эренле шеш (чуан) чыгуга укыла торган дога	47
Дәжжалның фетнәсеннән саклану өчен укыла торган дога:	48
Жир тетрәгәндә укыла торган дога	49
Теш сызлаганда укыла торган дога	50
Тулгак тотучы хатын янында укыла торган дога	51
Бала табуны жиңеләйтү өчен укыла торган икенче бер дога	52
Дошман белән очрашкач укыла торган дога:	54
Дошман каршысында укыла торган дога:	54
Дошманны жиңү өчен укыла торган дога:	55
Дошманны тар-мар итү өчен укыла торган дога:	56
Фәкыйрьлектән котылу өчен дога	57

Ачу чыкканда уқыла торган дога:	59
Күк күкрэгәндә, яшен яшьнэгәндә уқылачак дога:	59
Күз тимәсен өчен дога:	60
Теләк (хажәт) намазы догасы:.....	62
Авыруны күргәч уқыла торган дога:	63
Сугышта Аллаһтан ярдәм сорап уқыла торган дога:.....	64
Сугышта дошманны тар-мар итү өчен уқыла торган дога.....	65
Авырудан савыгу өчен уқыла торган дога:	66
Бер төркемнән курыкканда уқыла торган дога:	67
Жиңелгәч уқыла торган дога:	67
Хозыр (г.с.) догасы:	69
Әйүб (г.с.) пәйгамбәрнең авыруына каршы кылган догасы	69

Муса г.с. сөйләм дефекты бетсен өчен кылган догасы:	70
Нух (г.с.) кавеменең инкарь итүенә каршы кылган догасы:	71
Нух (г.с.) су басканда укыган догасы:	72
Мөхәммәд (с.) мөшрикләргә каршы укыган догасы:	73
Юнус (г.с.) балык эчендә кылган догасы:	74
Зәкәрия (г.с) бала теләп кылган догасы:	74
Бәвел сидек чыгуда кыенлык булганда укыла торган дога	75
Истихарә догасы:	76
Кабер газабыннан котылу өчен укыла торган дога.....	79
Кяферләрнең явызлыгыннан саклану өчен укыла торган дога	79
Гарасат һәм афәткә каршы дога.....	80
Үзенә бер бәла яки зарар килгән кешенең укый торган догасы	81

Кыямэт көнөннән саклану өчен укыла торган дога.....	82
Ачу килгәндә укыла торган дога	83
Курыкканнан яки аптыраганнан укыла торган дога	83
Курыкканда укыла торган дога.....	84
Куркыныч төш күргәндә укыла торган дога	84
Начар кешеләрдән котылу өчен укыла торган дога:	85
Начарлар арасында калмас өчен укыла торган дога.....	87
Мәрьям (р.г.) кылган догасы:	88
Афәт килгәндә укыла торган дога.....	88
Ачу килгәндә укыла торган дога:	89
Үлергә яткан хаста янында укыла торган дога	91
Үлем хәбәре ишеткәннән соң укыла торган дога:	92

Вафат булган кеше янында уқыла торган дога:	93
Үлем мизгелендә уқыла торган дога:	94
Ачлык кичермәс өчен уқыла торган дога:	95
Авырлығы булган кешенең догасы	96
Нерв авыруына каршы дога:	97
Ачуланганда уқыла торган дога	99
Бетчә һәм чыбан чыгуға каршы уқыла торган дога	99
Шүгаеб (г.с.) догасы.....	100
Пәйгамбәребезнең Таиф сәфәрәннән кайтканда укыган догасы	101
Йоклаганда курыккан кеше укый торган дога	104
Курыкканда уқыла торган дога.....	105
Борчылу һәм күңелсезләнүгә каршы догалар.....	106

Тән авырганда уқыла торган дога:	108
Яңгыр һәм көчле су ташкынына каршы уқыла торган дога	109
Янгын чыкканда уқыла торган дога:	111
Байлык һәм мал теләп уқыла торган дога:	111
Байлыкның китерә алган зыяныннан Аллаһка сыену өчен уқыла торган дога.....	113
Зөфаф кичәсендә уқыла торган дога	114
Авыр вакытта уқыла торган дога	115
Золымга каршы дога	119

www.darul-kutub.com